ΕΤΟΣ Β'. 1880 ΤΕΥΧΟΣ ΙΘ'.

ΝΕΟΝ

ΣΕΡΑΠΕΙΟΝ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ: JOURNAL GREC «Serapeum» — Alexandrie

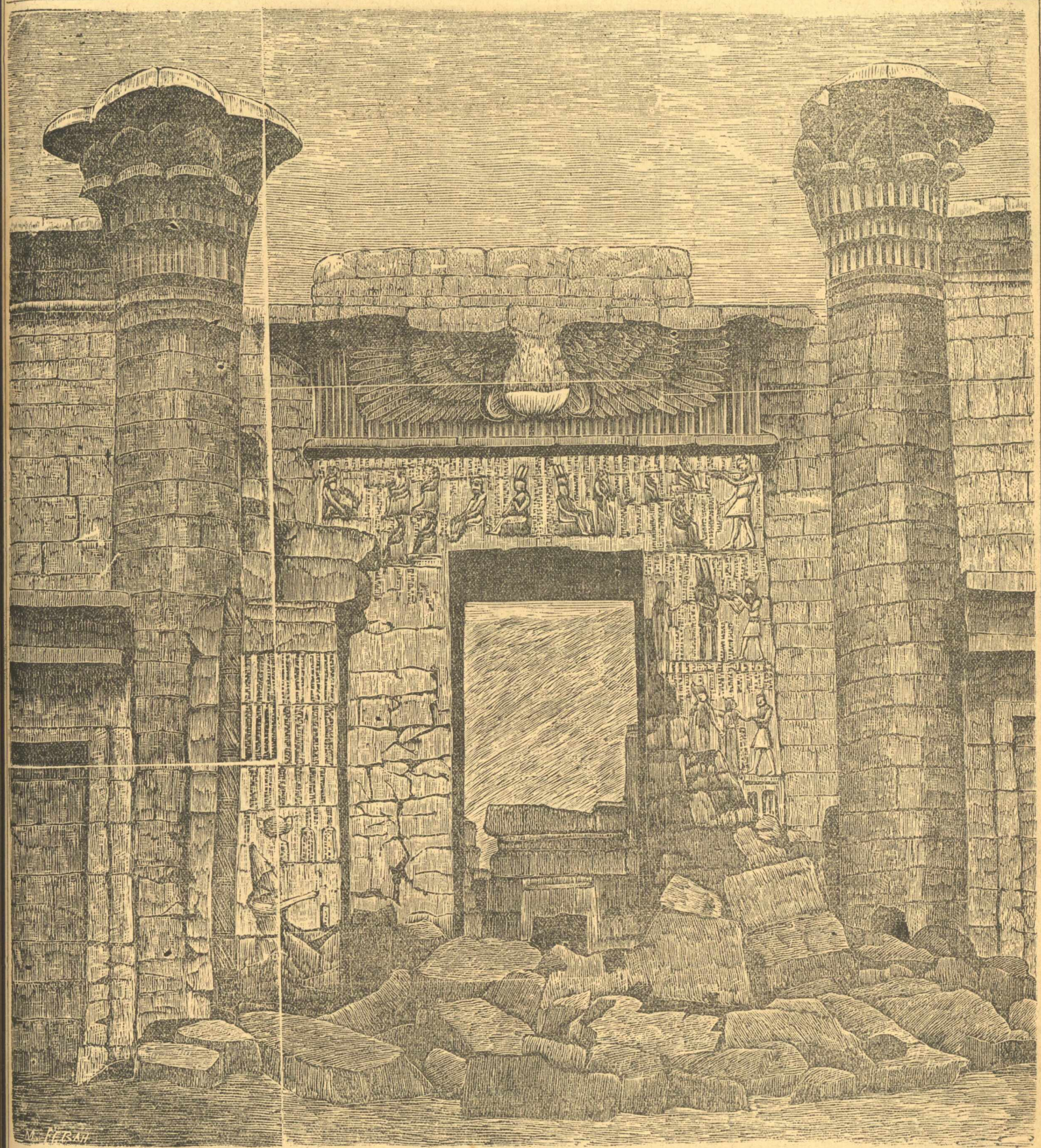

ΤΙΜΗΜΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΣ.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Φρ. 20.

Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ προστίθενται φρ. 2 διὰ ταχυδρομικὰ τέλη.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Γ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.

ΙΟΥΛΙΟΣ.

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ:

ΤΥΠΟΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ Ν. ΣΑΛΤΗ.

1880.

ΤΙΜΗΜΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΩΝ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΟΝ.

Μέχρις 8 γραμμῶν δι' ἓν ἔτος Φρ. 40.

Δι' εἰδοποιήσεις ἄνω τῶν ὀκτὼ γραμμῶν κατ' ἀποκοπήν.

ΕΤΟΣ Β'. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1880. ΦΥΛΛ 19.

ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΑΕΡΙ

Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ τοῦ 185., ἀφίχθην ἐν Φραγκφόρτῃ, ἀφοῦ ἐπεσκέφθην τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Γερμανίας.

Ἡ διάβασίς μου ἐκεῖθεν ὑπῆρξε πολυζήτητος καὶ θορυβώδης, ἕνεκα τῶν πολλῶν ἀεροδρομικῶν ταξειδίων μου. Οὐχ ἧττον πολλάκις προσκαλέσαντος, οὐδεὶς κάτοικος τῆς Γερμανικῆς Ὁμοσπονδίας εἶχε τολμήσει ἕως τότε νὰ μὲ παρακολουθήσῃ ἔν τινι ἀεροδρομίᾳ μου. Αἱ δὲ λαμπραὶ ἐναέριοι ἐπιχειρήσεις, αἱ γενόμεναι εἰς Παρισίους, ὑπὸ τῶν κκ. Γρὴν, Εὐγενίου Γοδὰρ καὶ Πουάτεβεν, οὐδαμῶς διήγειραν τὸ σοβαρὸν πνεῦμα τῶν Γερμανῶν εἰς ἀνακάλυψιν ἀερίων ἀτραπῶν.

Ἐν τούτοις μόλις διαδοθείσης ἐν Φραγκφόρτῃ τῆς μελλούσης ἀεροπορίας μου, τρεῖς ἐκ τῶν προκρίτων νέων ἐζήτησαν νὰ μὲ παρακολουθήσωσι. Δύο δὲ ἡμέρας μετὰ τοῦτο, ὀφείλομεν νὰ ὑψώσωμεν ἑαυτοὺς ἐκ τῆς πλατείας τῆς Κωμῳδίας.

Ἐν βραχεῖ διαστήματι προητοίμασα πάντα τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἀεροπορικὴν ἐκδρομήν.

Ὁ ἀεροδρόμων συνιστάμενος ἐκ μεταξωτοῦ ὑφάσματος, ἠλειμμένου διὰ γουταπέρκης, οὐσίας ἀπροσβλήτου τοῖς ὀξέσι καὶ ἀερίοις, καὶ ἀπολύτως ἀδιαβρόχου, ἐτοποθετήθη λίαν καταλλήλως καὶ εἰς θέσιν ἀξιοθέατον. Τὸ δὲ βάρος αὐτοῦ τριῶν χιλιάδων κυβικῶν μέτρων, ἠδύνατο νὰ φέρῃ ἡμᾶς εἰς τὰ μέγιστα ὕψη.

Ἡμέρα τῆς ἀνόδου μας συνέπεσε νὰ ἦναι ἡ τῆς πανηγύρεως τοῦ Σεπτεμβρίου, καθ' ἣν μέγα πλῆθος συρρέει εἰς Φραγκφόρτην.

Ἐπρομηθεύθην ἀέριον, καλλίστης ποιότητος καὶ δυνάμεως μεγίστης.

Περὶ ὥραν δὲ ἑνδεκάτην τῆς πρωΐας, ὁ ἀεροδρόμων εἶχεν ἤδη πληρωθῆ, ἀλλὰ μόνον κατὰ τρία τέταρτα· καὶ τοῦτο χάριν ἀπαραιτήτου προφυλάξεως, διότι ἐφ ὅσον ὑψοῦται τις, τὰ ἀτμοσφαιρικὰ ςρώματα ἀραιώνονται καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ ἐμπεριεχόμενον ἀέριον, ἀποκτοῦν ἐλαστικότητα, δύναται νὰ διαθλάσῃ τὸ ὕφασμα.

Οἱ ὑπολογισμοί μου ὅθεν μὲ ὡδήγησαν εἰς προμήθειαν ἀερίου ἀναλόγου τοῦ βάρους τῶν τριῶν συντρόφων μου καὶ ἐμοῦ.

Ἐμέλλομεν ἀναχωρῆσαι μερὶ τὴν μεσημβρίαν.

Πλῆθος ἄπειρον συνωθεῖτο ἤδη πέριξ ἡμῶν. Κατεῖχον ὁλόκληρον τὴν πλατεῖαν, τὰς παρακειμένας ὁδοὺς, καὶ τὰ λοιπὰ μέρη ὅθεν ἠδύναντο νὰ μᾶς βλέπωσιν. Οἱ δὲ πλησιέστεροι ἐξῶσται, θύραι καὶ θυρῖδες τῶν οἰκιῶν κατειλημμέναι οὖσαι ὑπὸ τοῦ περιέργου γυναικείου φύλου, παιδίων καὶ γερόντων, παρίστανον θέαμα λαμπρὸν καὶ μεγαλοπρεπές· ἐνεθάρρυνον δ' ἡμᾶς εἰς τὴν ἐπικίνδυνον ἐπιχείρησίν μας.

Ὁ καιρὸς ἦτο καθ' ὅλα κατάλληλος.

Οἱ σφοδροὶ ἄνεμοι τῶν προτεραίων ἡμερῶν εἶχον ἐντελῶς καταπαύσει. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἀνεφέλου οὐρανοῦ κατήρχετο θερμότης ὀχληρά.

Οὐδὲν ἴχνος πνοῆς ἐτάραττε τὴν ἀτμοσφαῖραν.

Κατὰ τοιοῦτον καιρὸν ἐπιτήδιος ἀεροναύτης δύναται νὰ κατέλθῃ εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον τῆς ἀνυψώσεώς του.

Ἐν τῷ σκαφιδίῳ τοῦ ἀεροδρόμονος καὶ ἐντὸς σακκιδίων ἔθεσα τριακοσίων λιτρῶν ἕρμα (σαβοῦρα).

Τὸ σκαφίδιον εἶχε σχῆμα στρογγύλον τεσσάρων ποδῶν διαμέτρου ἐπὶ τριῶν βάθους, καὶ καλῶς τοποθετημένον καὶ προσδεδεμένον συμμετρικῶς ἐκ τοῦ ἄνω ἡμισφαιρίου διὰ δικτυωτοῦ ράμματος ἐκ κανάβεως.

Τὸ βαρόμετρον προσηρτήθη ἄνωθεν τοῦ σκαφιδίου· ἡ δὲ ἄγκυρα ἐπιμελῶς παρακειμένη ἐκαραδόκει πιστῶς καὶ ὑπερηφάνως τὴν ὥραν τῆς συμμετοχῆς της.

Τὰ πάντα ἑτοιμασθέντα ἠδυνάμεθα ἀπελθεῖν.

Ἀλλὰ, μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες συνωθοῦντο πέριξ τοῦ περιβόλου, παρετήρησα νέον τινὰ ὠχρὸν καὶ τεταραγμένον. Ἡ ὄψις του μ' ἐτάραξεν. Ἦτο θεατὴς τακτικὸς εἰς τὰς ἀνυψώσεις μου. Τὸν εἶχον πολλάκις συναντήσει εἰς πολλὰς πόλεις τῆς Γερμανίας. Μὲ ἀνήσυχον βλέμμα καὶ ἐν σιωπῇ νεκροσίμῳ παρετήρει ἀπλήστως τὸ περίεργον μηχάνημα, ὅπερ ἔκειτο ἀκίνητον, ἄφωνον ὀλίγους πόδας πρὸ τοῦ ἐδάφους.

Ἤδη μεσημβρία ἐσήμανεν. Ἦτον ἡ προαγγελθεῖσα ὥρα τῆς ὑψώσεως, καὶ ὤφειλον ν' ἀναχωρήσω· ἀλλ' οἱ σύντροφοι τοῦ ἐναερίου ταξειδίου μου δὲν εἶχον ἔτι ἔλθει. Ἐπειδὴ δὲ τὸ πλῆθος ἠδημόνει, ἔστειλα εἰς τὰς κατοικίας των, πρὸς ἀναζήτησιν, πλὴν παρὰ τὰς προσδοκίας

μου, ἔμαθον ὅτι ὁ μὲν εἶχεν ἀναχωρήσει διὰ τὸ Ἀμβοῦργον, ὁ ἕτερος διὰ τὴν Βιέννην καὶ ὁ τρίτος διὰ τὸ Λονδῖνον. Φαίνεται ὅτι φόβος κατέλαβεν αὐτούς, ἀναλογισθέντας ἐπιχείρησιν ἐπικίνδυνον καὶ πολύμοχθον, ἀλλ' ἥτις χάριν ἱκανῆς ἐπιτηδειότητος τοῦ ἀεροναύτου, αὕτη στερεῖται κινδύνου πραγματικοῦ.

Ἀποτελοῦντες, οὕτως εἰπεῖν, μέρος ἀεροπορικοῦ προγράμματος, καὶ φοβηθέντες μή τοι οἱ ὁμοπάτριοί των ἀναγκάσωσιν αὐτοὺς ἐκ φιλοτιμίας νὰ συνταξιδεύσωσιν, ἀπῆλθον μακρὰν τοῦ θεάτρου, κατὰ τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν σφαῖρα ἐκ μεταξωτοῦ ὑφάσματος ἔμελλε νὰ μετεωρισθῇ, κολπουμένης τῆς ὀθόνης. Ἡ εὐτολμία τῶν Γερμανῶν τούτων ἦτον ἐναργῶς εἰς ἀντίστροφον λόγον τοῦ τετραγώνου τῆς ταχύτητός των.

Τὸ πλῆθος ἀγανακτῆσαν ἐπὶ τούτῳ ἐξέφρασεν ἀμέσως τὴν δυσαρέσκειάν του.

Μόλον τοῦτο δὲν ἐδίστασα ν' ἀναχωρήσω καὶ μόνος.

Πρὸς ἀντικατάστασιν ὅμως τῆς ἰσορροπίας μεταξὺ τῆς ἐπενεργούσης βαρύτητος τοῦ ἀεροδρόμονος καὶ τοῦ βάρους ὅπερ ἔμελλε ν' ἀρθῇ, ἀντικατέστησα τοὺς ἀπουσιάσαντας συντρόφους μου διὰ νέων σακκιδίων ἄμμου καὶ οὕτως ἀνῆλθον καὶ ἐτοποθέτησα ἐμαυτὸν ἐν τῷ σκαφιδίῳ.

Τότε διέταξα νὰ λύσωσι τὰ σχοινία, καὶ ἀμέσως δώδεκα ἄνδρες, οἵτινες ἐκράτουν τὴν ἀεροπόρον σφαῖραν διὰ δώδεκα σχοινίων ἀφῆκαν ὀλίγον καὶ βαθμηδὸν αὐτὰ, ἐκείνη δ' ἀνυψώθη ὀλίγους πόδας ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους.

Οὐδεμία πνοὴ ἀνέμου ἔπνεεν. Ἡ δὲ ἀτμοσφαῖρα, ἐκ μολυβδίνου βαρύτητος, ἐφαίνετο ἀνυπέρβατος.

— Εἶναι ὅλα ἕτοιμα; ἀνεφώνησα.

Οἱ ἄνδρες ἔλαβον τὰς θέσεις των. Τελευταῖον δὲ βλέμμα μ' ἐβεβαίωσεν ὅτι ἠδυνάμην ν' ἀναχωρήσω.

— «Προσοχή».

Ἀλλ' αἴφνης κίνησίς τις, ἐν τῷ πλήθει λαβοῦσα ἀρχὴν, μοὶ ἐφάνη διασχίζουσα τὸν περίβολον.

— Ἀφήσατε ὅλα τὰ σχοινία, ἀνέκραξα τότε.

Καὶ διὰ μιᾶς ὁ ἀεροδρόμων ἤρξατο ὑψούμενος μεγαλοπρεπῶς, ἀλλὰ μετ' ἀνατιναγμοῦ, ὅστις μ' ἀνέτρεψεν εἰς τὸ βάθος τοῦ σκαφιδίου.

Ἐγερθεὶς εὑρέθην κατέναντι συνοδοιπόρου ἀπροόπτου. Οὗτος ἦτον ὁ νέος ἐκεῖνος ὁ ὠχρός.

— Κύριε, μοὶ λέγει μετὰ ψυχρότητος σᾶς χαιρετῶ.

— Καὶ μὲ ποῖον δικαίωμα;....

— Εὑρίσκομαι ἐδῶ;... Μὲ τὸ δικαίωμα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μ' ἔκαμε ν' ἀναλογισθῶ τὴν δύσκολον θέσιν, εἰς ἣν ἠθέλετε εὑρεθῇ ἀποβάλλοντές με ἐντεῦθεν, μοὶ ἀπαντᾶ ἀποτόμως.

Ἤμην ὅλως ἔκπληκτος. Ἡ δὲ ἀταραξία καὶ σταθερότης τῆς ὁμιλίας του μ' ἐθορύβουν καὶ δὲν ἐτόλμων νὰ τοῦ ἀπαντήσω.

Παρετήρουν συνεχῶς καὶ περιέργως τὸν παρείσακτον τοῦτον, ἀλλ' οὗτος οὐδεμίαν προσοχὴν ἔδιδεν εἰς τὴν ἔκπληξίν μου.

— Τὸ βάρος τοῦ σώματός μου ταράττει ἴσως τὴν ἰσορροπίαν σας, κύριε, μοὶ λέγει.... Ἐπιτρέψατε...

Καὶ χωρὶς νὰ περιμείνῃ τὴν συγκατάθεσίν μου ἔλαβε δύο σάκκους ἄμμου καὶ τοὺς ἔρριψεν εἰς τὸν ἀέρα, ἵνα ἀποβαρύνῃ τὴν ἀεροδόνητον σφαῖραν.

— Κύριε, τῷ λέγω τότε, μετὰ ὕφους ἀποφασιστικοῦ, ἤλθατε ἐνταῦθα αὐτόκλητος καὶ ἐτοποθετήθητε....ἔχει καλῶς ἕως ἐδῶ, ἀλλὰ σημειώσατε ὅτι εἰς ἐμὲ μόνον ἀνήκει ἡ διεύθυνσις τοῦ ἀεροδρόμωνος.

— Κύριε, μοὶ ἀπήντησεν, ἡ φιλελευθερία σας εἶναι ὄντως γαλλικῆς φύσεως καὶ γέννημα τοῦ αὐτοῦ τόπου, εἰς ὃν ἐγεννήθην! Δύναμαι λοιπὸν ἐλευθέρως νὰ σφίγξω τὴν χεῖρά σας, ἣν μοὶ ἀποποιεῖσθε. Λάβετε δὲ καταλλήλως τὰ μέτρα σας καὶ λειτουργήτασε τὸν μηχανισμόν σας, ὅπως ὑμεῖς βούλεσθε. Ἐγὼ θὰ περιμείνω τὸ τέλος, καί....

— Καί...;

— Καὶ θὰ συνδιαλεχθῶμεν μετὰ ταῦτα.

Τὸ βαρόμετρον εἶχε πέσει πέντε δακτύλους.

Εἴχομεν σχεδὸν ἀνέλθει 600 μέτρων ὕψος ὑπὲρ τὸ ἔδαφος.

Ὁ ἀεροδρόμων ὑψοῦτο καθ' ὁριζόντιον πάντοτε γραμμήν. Τὰ δὲ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς μας ἀντικείμενα ἤρχισαν περιβάλλοντα ὁμίχλην τινὰ ὑποτρέμουσαν.

Στραφεὶς τότε πρὸς τὸν σύντροφόν μου παρετήρησα ὅτι οὗτος ἦτο ἡλικίας τριακοντούτιδος, καὶ ἐνδεδυμένος ἁπλῶς. Τὰ ξηρὰ ἴχνη τῶν χαρατηριστικῶν του προὔδιδον ἀκαταμάχητον θέλησιν. Σύσσωμος καὶ μετὰ θαυμασμοῦ παρετήρει τὴν ἀεροπόρον σφαῖραν ὑψουμένην, ὅλως δ' ἀκίνητος καὶ σιωπηλὸς ἠρεύνα τὰ αἴτια, ἅτινα συγκεχυμένως παρίστανον πέριξ ἡμῶν σκηνὴν σοβαρὰν καὶ ἀκατάληπτον.

— Δυσάρεστος ὁμίχλη, ἀνέκραξε μετά τινας στιγμάς.

Δὲν ἀπεκρίθην.

— Ἔχετε ἀφορμὴν δυσαρεσκείας κατ' ἐμοῦ; μοὶ λέγει τότε. Τί ὤφειλον νὰ κάμω; Μὴ δυνάμενος νὰ πληρώσω τὸν ναῦλον μου, ἀνῆλθον αὐτοβούλως καὶ αἰφνηδίως.

— Δὲν θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ κατέλθητε, κύριε, τῷ λέγω.

— Καὶ δὲν γνωρίζετε ὅτι ὁμοία τις σκηνὴ συνέβη εἰς τοὺς κόμητας De-Laurencin καὶ De-Dampierre; ὁπότε οὗτοι ἀνυψώθησαν εἰς τὸ Λυὼν τὴν 15 Ἰανουαρίου 1784; Νέος τις ἔμπορος, ὀνόματι Fontainre, ἀνῆλθε διὰ τῶν σχοινίων, μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του καὶ τοῦ ἀεροδρόμονος, ὁπότε οὗτος ἤοξατο ἀνυψούμενος. Καὶ ἐν τούτοις τὸ ταξείδιον ἐξετελέσθη, καὶ οὐδεὶς ἔπαθε τίποτε.

— Καλῶς, ὅταν λοιπὸν κατέλθωμεν εἰς τὴν γῆν θὰ ἐξηγηθῶμεν, ἀπήντησα αὐτῷ ξηρῶς, ὀλίγον στενοχωρηθεὶς ἐκ τῶν λόγων τούτων.

— Ὤ! μὴ σκεπτώμεθα ἔτι περὶ τῆς καθόδου μας, μοὶ ἀγταπαντᾷ.

— Νομίζετε λοιπὸν ὅτι θὰ βραδύνω νὰ κατέλθω;

— Νὰ κατέλθετε! εἶπε μετ' ἐκπλήξεως, νὰ κατέλθετε! Ἂς ἀνέλθωμεν ἐν πρώτοις.

Καὶ χωρὶς νὰ λάβω καιρὸν νὰ τὸν ἐμποδίσω, ἔρριψεν ἀκαριαίως δύο σάκκους ἄμμου εἰς τὸν ἀέρα.

— Γνωρίζω τὴν ἱκανότητά σας, μοὶ ἀπήντησεν ἀπαθῶς ὁ ἄγνωστος, καὶ αἱ λαμπραὶ ἀνυψώσεις σας ἔκαμον πολὺν κρότον. Ἀλλ' ἐὰν ἡ πεῖρα εἶναι ἀδελφὴ τῆς πρακτικῆς, εἶναι οὐχ' ἧττον καὶ ἐξαδελφη τῆς θεωρίας, καὶ ἐγὼ ἔχω πολὺ μελετήσει τὴν ἀεροπορικὴν τέχνην. Τοῦτο ἀκριβῶς μοὶ ἔφερε κατὰ νοῦν...

Καὶ αἴφνης ἔπαυσε, σιωπηλῶς παρατηρῶν τὸν ἀεροδρόμονα, ὅστις ὑψωθεὶς ὀλίγον, εἶχε σταματήσει.

Στρέψας δὲ τὰ βλέμματά του πρὸς τὸ βαρόμετρον.

— Ἰδού, μοὶ λέγει, ἀπέχομεν 800 μέτρων τῆς γῆς.

Οἱ ἄνθρωποι ἐντεῦθεν ὁμοιάζουσι τὰ ἔντομα. Ἰδέ! νομίζω ὅτι ἐκ τῆς ἀποστάσεως ταύτης πρέπει τις νὰ τοὺς παρατηρῇ, ἵνα κρίνῃ ἀσφαλῶς τὴν ἀναλογίαν αὐτῶν. Ἡ πλατεῖα τῆς Κωμῳδίας μετεβλήθη εἰς ἐκτεταμένην μυρμηκιάν. Ἰδὲ τὸ πλῆθος συνοθούμενον πέριξ τῶν κρηπίδων καὶ ἐλαττούμενον. Ἤδη εὑρισκόμεθα ἀκριβῶς ἄνωθεν τῆς Μητροπόλεως. Ὁ δὲ ποταμὸς φαίνεται ὡς λεπτὴ λευκὴ γραμμὴ διασχίζουσα τὴν πόλιν.

Ἡ ἀτμοσφαῖρα εἶχεν ὀλίγον ψυχρανθῇ.

— Τίποτε δὲν θέλω ἀμελήσει δι' ὑμᾶς, ἀγαπητέ μοι, Κύριε, μοὶ λέγει τότε ὁ σύντροφός μου. Ἐὰν κρυόνετε, νὰ σᾶς δώσω τὰ ἐνδύματά μου.

— Εὐχαριστῶ, τῷ ἀπήντησα ψυχρῶς.

— Μπᾶ! ἡ ἀνάγκη κάμνει τοὺς νόμους. Δότε μοι τὴν χεῖρα σας, εἶμαι συμπατριώτης σας, διδάσκεθε ἐκ τῆς συντροφίας μου· ἡ δὲ συναναστροφή μου θέλει σᾶς ἱκανοποιήσει διὰ τὴν ἐνόχλησιν, ἣν σᾶς δίδω.

Ἐτοποθετήθην, χωρὶς ν' ἀπαντήσω εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος τοῦ σκαφιδίου.

Ὁ δὲ νεανίας ἐξήγαγε τότε ἐκ τοῦ ὑπενδύτου μέγα φυλλάδιον χειρόγραφον, πραγματευόμενον τὴν ἀεροδρομίαν.

— Ἔχω, μοὶ λέγει, περιεργοτάτην συλλογὴν γελοιογραφικῶν εἰκόνων, παριστανουσῶν ἐναερίους ἐπιχειρήσεις. Οἱ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν καὶ ὠνείδισαν ἐνταυτῷ τὴν πολύτιμον ταύτην ἀνακάλυψιν!

— Θέλετε λοιπὸν καὶ ὑμεῖς νὰ ἐλαττώσητε τὴν ἀξίαν τῶν ἐφευρετῶν; ἀπήντησα αὐτῷ μετὰ μικροῦ ἐνδιαφέροντος. Καὶ δὲν εἶναι ὡραῖον πρᾶγμα ἡ διὰ πειραμάτων ἀπόδειξις τῆς ἐφικτῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰ ὕψη;

— Αἴ, Κύριε, τίς ἀρνεῖται τὴν δόξαν τῶν πρώτων ἀεροπόρων; Ἐχρειάζετο ὄντως τόλμη ἐνεξάντλητος διὰ τὴν εἰς τὰ ὕψη ἀνάβασίν των, ὑπὸ τὸ εὔθραυστον τοῦτο καὶ εὔφλεκτον περικάλυμμα, τὸ περιβάλλον ὀλίγον θερμὸν ἀέριον! Ἀλλά, σᾶς ἐρωτῶ, ἡ ἀεροδρομία ἔκαμε βῆμά τι ἐπὶ τὰ πρόσω ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν ἀναβάσεων τοῦ Blanchard, τουτέστι πρὸ ἑνὸς περίπου αἰῶνος; Ἰδού, Κύριε!

Καὶ συνάμα ὁ ἄγνωστος ἐξήγαγεν εἰκόνα τινὰ ἐκ τῆς συλλογῆς του.

— Ἰδού, μοὶ λέγει, τὸ πρῶτον ἐναέριον ταξείδιον, τὸ ἐπιχειρισθὲν ὑπὸ τοῦ Pilatre-des-Rosiers καὶ τοῦ Μαρκησίου d' Arlandes, ἤτοι τέσσαρας μῆνας μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀεροπόρου σφαίρας. Λουδοβῖκός ὁ XVI δὲν συγκατετίθετο εἰς ἐπιχείρησιν τοιαύτην, καὶ εἰς πείραμα τοσούτῳ ἐπικίνδυνον, ἀλλ' ἐπέτρεπε μόνον, ἵνα δύο ἐκ τῶν καταδίκων διαγράψωσι κατὰ πρῶτον τὰς ἐναερίους ὁδούς. Ἀγανακτήσαντος δὲ τοῦ Pilatre des-Rosiers διὰ τὸ ἀδίκημα τοῦτο, κατώρθωσε διὰ πολλῶν μηχανορραφιῶν νὰ τοῖς ἐπιτραπῇ ἡ ἀνύψωσίς των. Τότε δὲν εἶχεν ἔτι ἐφευρεθῇ τὸ σκαφίδιον τοῦτο, τὸ ὁποῖον σήμερον παρέχει τοσαύτας εὐκολίας εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν ἀεροδρομόνων, ἀλλ' ἀντὶ τούτου ὑπῆρχεν εἶδός τι μικρᾶς καὶ περιωρισμένης κυκλοειδοῦς στοᾶς, ἐν ᾗ μετὰ κινδύνου μεγάλου ἠδύνατό τις νὰ κινῆται. Κατὰ συνέπειαν οἱ δύο ἀεροναῦται ὤφειλον νὰ κάθηνται ἀκίνητοι ἐφ' ἑκάστης ἄκρας τῆς στοᾶς, ἔχοντες ἄνωθεν αὐτῶν τὸ μουσχευμένον καὶ καῖον ἄχυρον. Κάτωθεν δὲ τοῦ στομίου τοῦ ἀεροδρόμονος ἐκρέματο πύραυνον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐτίθετο ἄχυρον, ὁπόταν οἱ ἀεροπόροι ἐβούλοντο νὰ δώσωσι νέαν δύναμιν ἀνυψώσεως τῷ εὐφλέκτῳ ἐκείνῳ περικαλύμματι.

«Οἱ ἀτρόμητοι οὗτοι ἀεροναῦται ἀνυψώθησαν τῇ 21 Νοεμβρίου 1783 ἐκ τῶν κήπων De la Muette, οὗς ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου εἶχε παραχωρήσει εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν. Ὁ ἀεροδρόμων ἀνυψώθη μεγαλοπρεπῶς, ἔλαβε γραμμὴν διευθύνσεως ἄνωθεν τῆς νήσου Cygnes, διῆλθε τὸν Σηκουάνα, καὶ διευθυνόμενος μεταξὺ τοῦ θόλου τῶν ἀπομάχων καὶ τῆς Στρατιωτικῆς σχολῆς, ἐπλησίασε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Saint-Sulpice, Τότε οἱ ἀεροναῦται ἐνίσχυσαν τὸ πῦρ, διέβησαν τὰ προπύργια καὶ κατῆλθον πέραν τοῦ διαφράγματος τῆς Κολάσεως, ἀλλὰ φθάσαντες τὸ ἔδαφος, ὁ ἀεροδρόμων κατεκάθησε καὶ περιέβαλε πρὸς στιγμὴν τὸν Pilatre-des-Rosiers.

— Κακὸς οἰωνός! εἶπον τότε, συγκινηθεὶς οὐκ ὀλίγον ἐκ τῶν λεπτομερειῶν τούτων τῆς πρώτης ἐναερίου ἀνυψώσεως.

— Ναί, κακὸς οἰωνός! διότι τοῦτο ἐστοίχισε τὴν ζωὴν τοῦ ἀτυχοῦς ἐκείνου, ἀπεκρίθη μετὰ θλίψεως ὁ ἄγνωστος. Καὶ ἐδοκίμασετέ τι παρόμοιον; ἠρώτησέ με κατόπιν.

— Οὐδέποτε.

— Μπᾶ, δὲν σημαίνει τίποτε, διότι τὰ δυστυχήματα ἐνίοτε ἐπέρχονται καὶ ἄνευ κακῶν οἰωνῶν! προσέθηκεν ὁ συνταξειδιώτης μου, καὶ ἐσιώπησεν.

Ἐν τούτοις ἐπροχωροῦμεν πρὸς νότον καὶ εἴχομεν φύγει μακρὰν τῆς Φραγφόρτης.

— Θὰ ἔχωμεν ἴσως καταιγίδα, εἶπεν ὁ σύντροφός μου.

— Ναί, ἀπεκρίθην, ἀλλὰ θὰ κατέλθωμεν πρὶν αὕτη μᾶς καταλάβει.

— Ὄχι! καλήτερον ν' ἀνέλθωμεν, ἐπανέλαβεν. Οὕτως ἀποφεύγομεν ἀσφαλέστερον κίνδυνον.

Καὶ ἐν ἀκαρεὶ χωρὶς νὰ περιμείνῃ τὴν συγκατάθεσίν μου, ἔλαβε δύο νέους σάκκους ἄμμου, οὓς ἐσφενδόνισεν εἰς τὸν ἀέρα. Ἡ σφαῖρα τότε ἀνυψώθη μετὰ ταχύτητος πολλῆς καὶ ἔστη εἰς ὕψος 1200 μέτρων, ὅπου ἀμέσως ἠσθάνθημεν ψῦχος βαρύ· αἱ δὲ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου καταπίπτουσαι ἀνέστελλον τὸ ἐνυπάρχον ἀέριον κεὶ μᾶς ἔδιδον νέαν δύναμιν ἀνυψώσεως· Μὴ φοβεῖσθε, μοὶ λέγει ὁ ἄγνωστος, ἔχομεν, τρεῖς χιλιάδας πεντακόσια κυβικὰ μέτρα ἀναπνευστικοῦ ἀέρος. Ἄλλως μὴ προκαταλαμβάνεσθε δι' ὅ,τι κάμνω.

Ἠθέλησα νὰ ἐγερθῶ, ἀλλὰ στιβαρὰ χεὶρ μ' ἐπανέφερεν ἐπὶ τοῦ καθίσματός μου.

— Πῶς ὀνομάζεσθε, τὸν ἠρώτησα.

— Καὶ τί σᾶς ἐνδιαφέρει;

— Ἐπεθύμουν νὰ μάθω.

— Ὀνομάζομαι Ἐρόστρατος ἢ Ἐμπεδοκλῆς, ὅπως προτιμᾶτε.

Ὁ ἄγνωστος οὗτος μοὶ ὡμίλει τοσούτῳ παραδόξως, ὥστε ἐτέθην ἐν ἀμφιβολίᾳ καὶ ἀνησυχίᾳ σκεπτόμενος μετὰ τίνος εἶχον νὰ κάμω.

— Κύριε, ἐξηκολούθησε, μετὰ πλείονος ἐντάσεως φωνῆς, τίποτε δὲν ἐφεῦρον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ φυσιολόγου Καρόλου. Τέσσαρας μῆνας μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀεροπόρου σφαίρας, ὁ ἐπιτήδειος οὗτος ἀνὴρ ἀνεκάλυψε τὸ ἐλαστικὸν ἐπίπωμα τὸ ὁποῖον διευκολύνει τὴν κατὰ βούλησιν ἐκροὴν τοῦ ἀερίου, ὁπόταν ἡ σφαῖρα εἶναι πολὺ πεπληρωμένη, ἢ θέλει τις νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν γῆν· τὸ σκαφίδιον, ὅπερ τοσαύτας παρέχει εὐκολίας εἰς τὸν μηχανισμόν· τὸ δίκτυον, τὸ ὁποῖον περιβάλλει τὸ περικάλυμμα τῆς σφαίρας καὶ διανέμει τὸ βάρος ἐφ' ὅλης τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς· τὸ ἔρμα, ὅπερ διευκολύνει τὴν ἀνύψωσιν καὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ τόπου τῆς καθόδου· τὸ ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως χρῖσμα, τὸ ὁποῖον ἀποκαθίστησι τὸ ὕφασμα ἀδιάβροχον τὸ βαρόμετρον, ὅπερ δεικνύει τὸ ὕψος εἰς ὃ εὑρίσκεταί τις. Τέλος, ὁ σοφὸς Κάρολος, μετεχειρίζετο τὸ ὑδρογόνον, τὸ ὁποῖον εἶναι δεκατετράκις ἐλαφρότερον τοῦ ἀέρος, καὶ δι' οὗ δύναταί τις ν' ἀνέλθῃ τὰ ὑψηλότερα ἀτμοσφαιρικὰ στρώματα καὶ δὲν ἐκτίθησι τὸν ἀεροναύτην εἰς τοὺς κινδύνους ἐναερίου ἐμπρησμοῦ. Τὴν 1 Δεκεμβρίου τοῦ 1783 τριακόσιοι χιλιάδες θεαταὶ συνωθοῦντο πέριξ τῶν Tuilleries. Ὁ Κάρολος ἀνυψώθη καὶ οἱ στρατιῶται τῷ ἐπαρουσίασαν ὅπλα. Διήνυσεν ἐννέα λεύγας ἐν τῷ ἀέρι, ὁδηγῶν τὸν ἀεροδρόμονα αὐτοῦ μετὰ τοιαύτης ἐπιδεξιότητος, ἣν δὲν ὑπηρέβησαν οἱ σύγχρονοι ἀεροναῦται, ὁ δὲ βασιλεὺς τῷ ἐχορήγησεν ἐτήσιον εἰσόδημα δύο χιλιάδων λιρῶν, διότι τότε ὑπῆρχε συνήθεια νὰ ἐνθαρρύνωσιν οὕτως τὰς νέας ἀνακαλύψεις.

Ὁ ἄγνωστος μοὶ ἐφάνη τότε ἔκδοτος παραδόξων κινημάτων.

— Ἐγώ, Κύριε, ἐξηκολούθησεν, ἐμελέτησα καὶ ἐπείσθην ὅτι οἱ πρῶτοι ἀεροναῦται διηύθηναν τὰς ἀεροπόρους σφαίρας των. Παραλείποτες τὸν Blanchard, οὐτινος αἱ διαβεβαιώσεις εἶναι οὐχ' ἧττον ἀμφίβολοι, ὁ Guyton-de-Morveau, τῇ βοηθείᾳ πηδαλίου καὶ κοπῶν, ἔδιδε διεύθυνσιν ὡρισμένην εἰς τὸν μηχανισμόν του καὶ κινήσεις ἐπαισθητάς. Ἐσχάτως δὲ, ἐν Παρισίοις, ὡρολογοποιός τις, ὁ K. Julien, ἔκαμεν ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ πειστικὰ πειράματα. Διὰ μηχανισμοῦ δὲ ὅλως πρωτοφανοῦς, ἡ ἐπίμηκες σχῆμα φέρουσα ἀεροπορικὴ σφαῖρα του ἔλαβε διεύθυνσιν κατὰ τῆς φορᾶς τῶν ἀνέμων. Ὁ δὲ K. Partin πρῶτος ἔλαβε τὴν ἰδέαν νὰ θέσῃ παραλλήλως τέσσαρας σφαίρας πεπληρωμένας ἐξ ὑδρογόνου ἀερίου, ᾗ τῇ βοηθείᾳ ἱστίων τοποθετημένων ὁριζοντίως καὶ κατὰ βούλησιν συστελλομένων, κατώρθου ῥῆξιν ἰσορροπίας, ἥτις παρακλίνουσα ὀλίγον τὸν ἀεροδρόμονα ἐπετύγχανε πλαγίαν διεύθυνσιν. Πολὺς δὲ γίνεται λόγος περὶ ἐλατηρίων προωρισμένων νὰ καταβάλωσι τὴν ἀντίστασιν τῶν ἀνέμων οἷον ὁ ἕλιξ· ἀλλ' ὁ ἕλιξ κινούμενος πέριξ ἀερίου κινητοῦ, δὲν θέλει δίδει οὐδεμίαν ἀποτελεσματικὴν κίνησιν. Ἐγώ, Κύριε, ἐγὼ ἀνεκάλυψα τὸ μόνον μέσον τῆς διευθύνσεως τοῦ ἀεροδρόμονος, καὶ ἐν τούτοις οὐδεμία Ἀκαδημία μὲ συνδράμει, οὐδεμία Κυβέρνησις ηὐδόκησε νὰ μὲ ἀκούσῃ. Εἶναι αἶσχος!

Καὶ στνάμα ὁ ἄγνωστος ἐκινεῖτο σπασμοδικῶς, καὶ ἐχειρονομεῖτο τοσοῦτον βιαίως, ὥστε τὸ σκαφίδιον ὑφίστατο ἰσχυρᾶς ταλαντεύσεις.

Μετὰ κόπου δὲ πολλοῦ κατώρθωσα νὰ τὸν ἡσυχάσω.

Ἐντούτοις ὁ ἀεροδρόμων, ἀφικόμενος εἰς στρώμματα δυνατῶν ἀνέμων, ἐφέρετο πρὸς νότον ἐν ὕψει 1500 μέτρων.

— Ἰδοὺ ἡ πόλις Darmstadt, μοὶ λέγει ὁ σύντροφός μου, κατακλίνας τὴν κεφαλὴν ἔξω τοῦ σκαφιδίου. Παρατηρεῖτε τὸ φρούριόν της; Ὄχι καθαρῶς, δὲν εἶναι ἀληθές; Ἀλλὰ τί νομίζετε; Ἡ θερμότης αὕτη τῆς καταιγίδος ταλαντεύει τὸ σχῆμα τῶν ἀντικειμένων καὶ χρειάζεται ὀφθαλμὸς πεπειραμένος, ὅπως ἀναγνωρίζει τὰς διαφόρους τοποθεσίας.

— Εἶσθε βέβαιος, ὅτι εἶναι ἡ Darmdatts, τὸν ἠρώτησα.

— Ἄνευ ἀμφιβολίας, καὶ εἴμεθα ἐξ λεύγας μακρὰν τῆς Φραγκφόρτης.

— Τότε πρέπει νὰ κατέλθωμεν, τῷ λέγω.

— Νὰ κατέλθωμεν! Δὲν θὰ ἔχητε βεβαίως τὴν ἀπαίτησιν νὰ κατέλθωμεν ἐπὶ τῶν κωδωνοστασίων, μοὶ ἀπαντᾷ ὁ ἄγνωστος μυκτηρίζων.

— Οὐχί, ἀλλὰ εἰς τὰ περίχωρα τῆς πόλεως.

— Μάλιστα, τότε ἂς ἀπομακρυνθῶμεν τῶν κωδωνοστασίων.

Καὶ οὕτως ὁμιλῶν ἔλαβε ταχέως δύο σάκκους ἕρματος, οὓς ἐξεσφενδόνισεν εἰς τὸν ἀέρα.

Ἔσπευσα νὰ τὸν ἀναχαιτίσω, ἀλλὰ διὰ βιαίας κινήσεως τῶν χειρῶν μὲ κατέβαλεν. Ὁ δὲ ἀεροδρόμων ἀπαλλαχθεὶς ἐκ νέου ἀρκετοῦ βάρους, ἀνυψώθη ταχέως, καὶ ἐν βραχεῖ διαστήματι ἔφθασεν εἰς 2,000 μέτρων ὕψους.

— Μείνατε ἥσυχος, μοὶ λέγει τότε, καὶ μὴν λησμονεῖτε ὅτι ὁ Brioschi, ὁ Biot, ὁ Guy-Lassac, ὁ Bixio καὶ ὁ Barral ἀνῆλθον εἰς ὑψηλότερα στρώματα, πρὸς ἐπιστημονικὰς μελέτας.

— Κύριε, πρέπει νὰ κατέλθωμεν, ἐπανέλαβον ἐν γλυκύτητι ὕφους. Καταιγὶς σχηματίζεται πέριξ ἡμῶν καὶ ἤθελεν εἶσθαι ἀφροσύνη νὰ εὑρεθῶμεν μεταξὺ αὐτῆς.

— Μπᾶ! θὰ ἀνέλθωμεν καὶ ταύτης, καὶ τότε οὐδεὶς φόβος μᾶς ἀπειλεῖ, ἀνεφώνησεν ὁ σύντροφός μου. Τί ὡραιότερον τοῦ νὰ ὑπέρκειταί τις τῶν νεφῶν, ἅτινα συνθλίβουσι τὴν γῆν! Δὲν εἶναι ὄντως τιμὴ καὶ δόξα νὰ ταξειδεύῃ τις ἐπὶ τῶν ἀερίων κυμάτων; Οἱ μεγαλείτεροι ἄνδρες ἐταξείδευσαν ὡς ὑμεῖς. Ἡ μαρκησία καὶ ἡ κόμησσα de Montalembert ἡ κόμησσα de Podenas, ἡ δεσποινὶς la Carde, ὁ μαρκήσιος καὶ ἄλλοι ἀνυψώθησαν ἐκ τοῦ προαστείου διὰ τὰ ἄγνωστα ταῦτα μέρη, καὶ ὁ Δοὺξ Chartres ἔδειξε μεγάλην ἐπιτηδειότητα, καὶ ἑτοιμότητα πνεύματος ἐν τῇ ἀνυψώσει του τῆς 15 Ἰουλίου 1784. Ἐν Λυὼν δέ, οἱ κόμητες de Laurencin καὶ de Dampierre ἀνυψώθησαν ἐπίσης. Ὡσαύτως δὲ ἐν Nantes ὁ K. de Luynes, ἐν Bordeaux, ὁ d' Arbélet des Granges, καὶ ἐν Ἰταλίᾳ ὁ ἱππότης Andreani. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ὁ δοὺξ de Brunswick ἀφῆκεν ἐν τοῖς ἐναερίοις στρώμασι τὸ ἴχνος τῆς δόξης του. Ἵνα ἐξισώσωμεν ἄρα ἑαυτοὺς μὲ τὴν δόξαν τῶν ὑψηλῶν τούτων προσώπων, εἶναι ἀνάγκη ν' ἀνέλθωμεν καὶ ὑψηλότερον αὐτῶν ἐν τοῖς οὐρανίοις κατοικήμασιν! Ἐφ' ὅσον δέ τις πλησιάζει τὸ ἀπέραντον, τοσούτῳ γίνεται καταληπτότερος αὐτοῦ!

Ἡ ἀραίωσις τοῦ ἀέρος ἀνέλυε βαθμηδὸν καὶ ἐπαισθητῶς τὸ ἐν τῇ σφαίρᾳ ὑδρογόνον. Τὸ δὲ κατώτερον μέρος αὐτοῦ, ἀφηθὲν ἐπὶ σκοπῷ κενόν, ἤρξατο πληρούμενον, κολπουμένης μετ' ἐπιτάσεως τῆς ὅλης ὀθόνης καὶ ἀποκαθίστα ἀπαραιτήτως ἀναγκαίαν τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐπιπώματος, ἵνα μήτοι ἀντλουμένης τοὐντεῦθεν μεγάλης δυνάμεως ἀνυψώσεως, μᾶς ἄγῃ εἰς ὕψη ἐπικίνδυνα καὶ εἰς θέσιν δεινήν. Ἀπεφάσισα ὅθεν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ συνταξειδιώτου μου, ὅστις βεβαίως θ' ἀνθίστατο ἀποφασιστικῶς ἐν τῇ ἐπιχειρήσει μου ταύτῃ, καὶ ἐνῷ οὗτος μοὶ ὡμίλει ἐξάλλως περὶ δόξης καὶ τιμῆς, νὰ σύρω κρυφίως τὸ σχοινίον τοῦ ἐπιπώματος, καὶ κενωθῇ ὀλίγον ἡ σφαῖρα, διότι πραγματικὸς φόβος ἤρξατο καταταλβάνειν με, ἀναλογιζόμενον τίς οὗτος ὁ ξένος, ὁ τόσον αὐθορμήτως καὶ κρυπτῶς ἐν τῇ σκάφῃ μου εἰσελάσας, καὶ τοὺς κινδύνους δι' ὧν περιεβαλόμην ἐκ τῆς ἐπιμόνου παραφορᾶς του.

Ἦτο περίπου ἡ πρώτη ὥρα καὶ τέταρτον τῆς μεσημβρίας.

Εἴχομεν ἀφήσει τὴν Φραγκφόρτην πρὸ τεσσαράκοντα λεπτῶν.

Ἐκ μέρους δὲ τοῦ Νότου καὶ κατὰ τοῦ ἀέρος προσέδραμον νέφη πυκνὰ πλησιάζοντα προσκροῦσαι ἡμῖν.

— Καὶ ἀπωλέσατε πᾶσαν ἐλπίδα, πρὸς θρίαμβον τῶν συνδυασμῶν σας; ἠρώτησα τότε αὐτὸν μετὰ πλαστοῦ ἐνδιαφέροντος.

— Πᾶσαν ἐλπίδα! ἀπεκρίθη ὁ ἄγνωστος ἀμυδρῶς. Ἀγανακτήσας δέ, ἐξηντλήθην ὁλοτελῶς. Αἱ ἀδιαφορίαι ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων, αἱ ἀρνήσεις καὶ αἱ εἰρωνείαι μὲ ἀπηγοήτευσαν. Τοῦτο εἶναι βάσανος αἰωνία διὰ τοὺς καινοτόμους. Ἰδὲ τὰς γελοιογραφίας ταύτας ὅλων τῶν ἐποχῶν...

Καὶ ἐνῷ ὁ σύντροφός μου ἐφυλλολόγει τοὺς χάρτας του, ἐγὼ ἔλαβα κρυφίως τὸ σχοινίον τοῦ ἐπιπώματος καὶ ἐκαιροφυλάκτων τὴν κατάλληλον στιγμήν, φοβούμενος μήτοι ὁ συριγμὸς ὁ προξενούμενος ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ ἐπιπώματος καὶ τῆς ἐκροῆς τοῦ ἀερίου προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν αὐτοῦ.

— Ὁποῖαι γελοιογραφίαι δὲν ἐγένοντο ἐπὶ ἀββᾶ Miolan! ἐξηκολούθησεν. Ἐπρόκειτο νὰ ὑψωθῇ μετὰ τοῦ Janninet καὶ Bredin. Ἐν τῇ προετοιμασίᾳ ὅμως, τὸ πῦρ καταλαμβάνει τὴν ὀθόνην καὶ τὸ ἄπειρον παρευρισκόμενον πλῆθος κατακερματίζει ὁλόκληρον τὸν μηχανισμόν του.

Τότε ἔσυρα τὸ σχοινίον τοῦ ἐπιπώματος καὶ τὸ βαρόμετρον ἤρξατο ἀναβαῖνον. Ἦτον ἔτι καιρός. Μερικὰ κυλήματα βροντῶν ἠκούοντο μακρόθεν.

— Ἴδετε, καὶ τὴν ἄλλην ταύτην γελοιογραφίαν, ἐξηκολούθησεν ὁ ἄγνωστος, μὴ ἐννοήσας ἔτι τὴν ἀρξαμένην κάθοδον. Παρίστησι παμμέγιστον ἀεροδρόμονα, ἀνυψοῦντα πλοῖα, φρούρια, οἰκίας κτλ. Ἀλλ' οἱ σατυρισταὶ οὗτοι δὲν ἐσκέφθησαν ἢ μᾶλλον δὲν ἤλπισαν ὅτι αἱ σάτυραί των ἤθελον πραματοποιηθῇ ἡμέραν τινά! Παρατηρήσατε καλὰ τὸ πλοῖον τοῦτο· εἶναι πλῆρες. Ἐξ ἀριστερῶν κεῖται τὸ πηδάλιον καὶ αἱ κατοικίαι τῶν πιλότων. Εἰς τὴν πρώραν βλέπετε οἰκήματα διάφορα, διασκεδάσεις παντοίας καὶ ἐσκορπισμένας. Τῇδε κακεῖτε μουσικὰ ὄργανα, ὅπλα διάφορα, καὶ πυροβόλα μεγάλης ὁλκῆς προωρισμένα διὰ τὴν προσοχὴν τῶν κατοίκων τῆς Γῆς καὶ τῆς Σελήνης. Παρὰ τῇ πρύμνῃ κεῖται τὸ ἀστεροσκοπεῖον, αἱ λέμβοι τοῦ ἀεροδρόμονος καὶ τὰ οἰκήματα τοῦ στρατοῦ. Ἴδετε καὶ τοὺς λαμπροὺς ἐκείνους φωταγωγούς, τὰς ὡραίας στοάς, μετὰ καφφενείων καὶ τοὺς μοναδικοὺς περιπάτους ὑπὸ τοὺς ἀερομήκεις καὶ μεγαλοπρεπεῖς ἱστούς.

Μελετήσατε δὲ καὶ τὴν πρὸς τὸ κοινὸν θαυμάσιον ταύτην εἰδοποίησιν.

«Ὁ ἀεροδρόμων οὗτος, διὰ τὴν εὐτυχίαν καὶ εὐδαιμονίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐφευρεθείς, θέλει μετ' οὐ πολὺ κάμει ἔναρξιν ἀεροπορικῶν ταξειδίων δι' ὅλους τοὺς λιμένας τῆς ὑδρογείου σφαῖρας. Καὶ κατὰ πρῶτον θέλει ἀναχωρήσει δι' ἅπαντας τοὺς λιμένας τῆς Ἀνατολῆς. Μετὰ δὲ τὴν ἐπιστροφὴν ταύτην θέλει ἀναγγείλει τὴν διὰ τὰ ἄκρα τῆς Δύσεως καὶ τοὺς πόλους ἀναχώρησίν του. Ὁ ἀεροπόρος δὲν θέλει στερεῖσθαι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐναερίου ταύτης ἐκδρομῆς οὐδενὸς πράγματος. Τὰ πάντα προετοιμάσθησαν καὶ τὰ πάντα ἐτέθησαν ἐν τάξει. Δρομολόγιον τακτικὸν θέλει ἐκτελεσθῇ δι' ὅλας τὰς παραθαλασσίους πόλεις· αἱ δὲ τιμαὶ θέλουσιν εἶσθαι αἱ αὐταὶ διὰ τὰ μακρύτερα ὡς καὶ διὰ τὰ πλησιέστερα μέρη τῶν ἡμισφαιρίων μας. Τοὐτέστιν, χίλια λουδοβίκια δι' ὁποιονδήποτε τῶν λιμένων τούτων.»

«Καὶ ἐν τούτοις δύναταί της νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ τιμὴ αὕτη εἶναι μετρία, ἀπέναντι τῆς προφανοῦς καὶ ἐκτάκτου ταύτης ἀεροδρομίας, τῶν εὐκολιῶν, τῆς ἀνέσεως. τῶν πολυποικίλλων ἀντικειμένων, δι' ὧν θέλει περιβάλλεσθαι, καὶ τῶν τέρψεων, ὧν θέλει τύχει ἐν τῇ ἀεροπόρῳ σφαίρᾳ. Τέρψεων, ὧν δὲν τυγχάνει τις πελάτης ἐν τῇ γῇ διὰ μυριάδων λουδοβικίων, καθόσον ἐν τῷ ἐναερίῳ τούτῳ οἰκοδομήματι θέλει εὕρει ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς φαντασίας του, ὡς ἐν πραγματικῷ παραδείσῳ καὶ τέλος ζωὴν ὅλως νέαν! Ἐν τῷ αὐτῷ ἀλλ' ἀπεράντῳ χώρῳ, οἱ μὲν θέλουσι τέρπεσθαι ἐν θεάτρῳ, οἱ δὲ ἐν χοροῖς καὶ συμποσίοις καὶ ἄλλοι μὲν θέλουσι περιδιαβάζειν πεζῇ καὶ ἐφ' ἵππους, ἄλλοι δὲ ἄλλως, καὶ εἰς ἄλλας ἀσχολίας παντὸς εἴδους καὶ φύσεως. Ὁ εὐφυὴς ᾗ ὁ φιλόσοφος θέλουσιν εὕρει συναναστροφὴν εὐάρεστον καὶ κατάλληλον, ὁ δὲ βλὰξ καὶ ἠλίθιος δὲν θέλουσι στερεῖσθαι τοῦ ὁμοίου των. Οὕτως ἡ τέρψις θέλει εἶσθαι γενική, ἡ δὲ ἡδονὴ, ἡ ψυχὴ τῆς ἐναερίου συναναστροφῆς!

«Ὅλαι αὐταὶ αἱ ἀποφάσεις, ἐξηκολούθησεν, ἔκαμον τὸν κόσμον νὰ γελάσῃ... Ἀλλὰ καιρὸς πολὺς δὲν θὰ παρέλθῃ ἔτι, καὶ θέλομεν ἰδεῖ ὅτι ὅλαι αὐταὶ αἱ ἀεροπορικαὶ φαντασίαι θέλουσι πραγματοποιηθῇ.

Καὶ ἐν τούτοις ὁ ἀεροδρόμων μας κατήρχετο ἐπαισθητῶς. Ὁ ἄγνωστος δὲν εἶχεν εἰσέτι παρατηρήσει τοῦτο ἔξαλλος ὢν παραφορᾶς ἐκ τῆς διηγήσεώς του ταύτης.

— Ἴδετε καὶ τὸ παιγνίδιον τοῦτο τῆς ἀεροδρομίας, ἐπανέλαβεν, ἐκθέτων ἐνώπιόν μου τινὰς ἐκ τῆς συλλογῆς, τῶν γελοιογραφιῶν του. Τὸ παιγνίδιον συμπεριλαμβάνει ὅλην τὴν ἱστορίαν τῆς ἀεροπορικῆς τέχνης. Τοῦτο εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὰ ἔξοχα πνεύματα, καὶ παίζεται διὰ κύβων καὶ μεταλλιδίων.

— Ἀλλά, ἐπανέλαβον, φαίνεσθε κατὰ βάθος μελετήσαντες τὴν τέχνην τῆς ἀεροδρομίας!

— Μάλιστα, Κύριε, μάλιστα. Τὸ πᾶν ἀνεζήτησα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Φαέτωνος καὶ τοῦ Ἰκαρίου, τὰ πάντα ἐφυλολόγησα, τὰ πάντα ἐσπούδασα. Δι' ἐμοῦ δὲ θ' ἀπεδίδετο μεγάλη ἐκδούλευσις εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἂν ὁ Θεὸς μ' ἄφινεν ἔτι τὴν ζωήν. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν θὰ γείνῃ!

— Διατί;

— Διότι ὀνομάζομαι Ἐμπεδοκλῆς ἢ Ἐρόστρατος!

Ἐν τούτοις ὁ ἀεροδρόμων ἐπλησίαζεν εὐτυχῶς τὴν γῆν, ἀλλ' ἐπικινδύνως, καθόσον κατερχομένου τινὸς πρὸς τὴν γῆν, ὁ κίνδυνος εἶναι ὁ αὐτός, εἴτε ἀπὸ ἑκατὸν πόδας ὕψους, εἴτε ἀπὸ πέντε χιλιάδας.

— Ἐνθυμεῖσθε τὴν μάχην τοῦ Fleurus, ἐπανέλαβεν ὁ νεανίας, οὗτινος τὸ πρόσωπον ἐνεψυχοῦτο βαθμηδόν. Ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ ὁ Coutelle, τῇ διαταγῇ τῆς κυβερνήσεώς του διωργάνισεν ἑταιρίαν ἀεροναυτῶν, καὶ διαρκούσης τῆς πολιορκίας τοῦ Maubeuge, ὁ στρατηγὸς Jourdain μεγάλως ὑπηρέσησε τὴν πατρίδα του ἀνυψούμενος ἐν τῷ ἀέρι δὶς τῆς ἡμέρας μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Couttelle, καὶ παρατηρῶν τὰς θέσεις καὶ τὰς κινήσεις τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ δ' ἀνταπόκρισις μεταξὺ τῶν ἀεροναυτῶν καὶ τῶν κρατούντων τὸν ἀεροδρόμονα διὰ σχοινίων, ἐνεργεῖτο διὰ μεσου μικρῶν σημείων λευκῶν, κοκκίνων καὶ κιτρίνων. Ἐνίοτε δέ, βολαὶ πυροβόλων καὶ τηλεβόλων ἐρρίπτοντο κατὰ τοῦ ἀεροδρόμονος ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, ἐν ᾧ καιρῷ ἀνυψοῦτο, ἀλλ' οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἔφερον αὗται. Ὁπότε δὲ ὁ Jourdain ἡτοιμάσθη νὰ περικυκλώσῃ τὸ Gharleroi, ὁ Couttelle ἀνυψώθη μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Morlot, πλησίον τῆς θέσεως τῆς μάχης, καὶ ἐξήτασεν ἐπὶ ἑπτὰ ὁλοκλήρους ὥρας τὰς διαφόρους θέσεις, ὅπερ ἀναντιρρήτως συνετέλεσε νὰ ἄρωμεν τὴν νίκην τοῦ Fleurus ὑπὲρ ἡμῶν. Ἔκτοτε ὁ στρατηγὸς Jourdain ἐπεκαλέσθη τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως δυνάμει τῶν καλῶν ἀποτελεσμάτων, ἅτινα ἐξήγαγεν ἐκ τῶν ἀεροναυτικῶν παρατηρήσεών του, ἀλλὰ καὶ μ' ὅλας αὐτὰς τὰς ἐκδουλεύσεις, καὶ ἐν καιρῷ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Βελγίου, τὸ ἔτος ὅπερ εἶδε τὴν ἀρχὴν τοῦ στρατιωτικοῦ σταδίου τῶν ἀεροδρομόνων εἶδε καὶ τὸ τέλος! Ἡ δὲ ἀεροδρομικὴ σχολὴ τοῦ Meudon, ἡ συστηθεῖσα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, διελύθη ὑπὸ τοῦ Βονοπάρτου μετὰ τὴν ἐξ Αἰγύπτου ἐπιστροφὴν αὐτοῦ! Καὶ ἐν τούτοις τί νὰ προσδοκᾷ τις παρ' ἀρτιγεννήτου παιδίου; εἶπεν ὁ Φραγκλῖνος. Τὸ παιδίον εἶχε γεννηθῇ βιώσιμον, καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ πνίξωσιν.»

Ὁ ἄγνωστος ἐνταῦθα, σκυθρωπός, καὶ κατηφὴς γενόμενος, ἔκυψε τὸ μέτωπον ἐπὶ τῶν χειρῶν του, καὶ ἐτέθη εἰς σκέψεις καὶ συλλογισμούς. Μετ' ὀλίγον δέ, χωρὶς νὰ ἐγείρῃ τὴν κεφαλήν, μοὶ λέγει.

— Ἀκουσίως τῆς θελήσεώς μου, Κύριε, ἀφῃρέσατε τὸ ἐπίπωμα

Τότε ἀφῆκα ἀμέσως τὸ σχοινίον.

— Εὐτυχῶς, ὅμως ἐπανέλαβεν, ἔχομεν εἰσέτι ἕρμα τριακοσίων λιτρῶν.

— Τὸ διαλογίζεσθε; εἶπον τότε.

— Δὲν διήλθετε οὐδέποτε θαλάσσας; μὲ ἠρώτησεν. Ἠσθάνθην ῥῖγος.

— Εἶναι δυσάρεστον, προσέθηκεν, ὅτι ὁ ἄνεμος μᾶς ὤθησε πρὸς τὴν Ἀδριατικὴν θάλασσαν, ἥτις δὲν εἶναι δι' ἡμᾶς ἡ μικρός τις ῥύαξ. Ἐν τούτοις, ὑψηλότερον νομίζω θὰ συναντήσωμεν ἄλλα ῥεύματα.

Καὶ χωρὶς νὰ δώσῃ τὴν ἐλαχίστην προσοχὴν εἰς τὰς ἀντιρρήσεις μου, ἠλάφρωσε τὸ σκαφίον δι' ἐκσφενδονήσεως

μερικῶν σάκκων ἄμμου.

Εἶτα δὲ δι' ἀπειλητικῆς φωνῆς.

— Σᾶς ἀφῆκα, λέγει, ν' ἀνοίξητε τὸ ἐπίπωμα, διότι ἡ ἀραίωσις τοῦ ὑδρογόνου ἤθελεν ἴσως διαθλάσῃ τὸν ἀεροδρόμονα! Ἀλλὰ μὴ πλέον ἐπαναλάβετε τοῦτο!

Εἶτα δὲ ἐξηκολούθησεν.

— Θὰ γνωρίζετε τὴν γενομένην διάβασιν ἀπὸ Δίβρης εἰς Καλαὶ ὑπὸ τοῦ Blanchard καὶ Jefferies! Θαυμάσιον πρᾶγμα! Τὴν 7 Ἰανουαρίου 1785, πνέοντος βορειοδυτικοῦ ἀνέμου, ἀνυψώθησαν οὗτοι ἐκ τῶν ἀκτῶν τῆς Δίβρης! Ἀλλὰ μόλις τούτου γενομένου, ἀπώλεσαν τὴν ἰσορροπίαν καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ῥίψωσιν ὅλον τὸ ἕρμα των, ἵνα μὴ πέσωσιν εἰς τὴν θάλασσαν. Πλὴν τοῦτο δὲν ἤρκεσε πρὸς σωτηρίαν των διότι τοῦ ἀνέμου μὴ διευκολύνοντος τὴν ταχεῖαν πρὸς τὰς ἀκτὰς τῆς Γαλλίας προσέλευσίν των, καὶ τοῦ ὑφάσματος τῆς σφαῖρας μὴ ὄντος ἀδιαπεράστου, πρὸς δὲ τοῦ ἀερίου διαφεύγοντος βαθμηδόν, ὁ ἀεροδρόμων κατήρχετο μετὰ μεγάλης ταχύτητος, μὲ κίνδυνον νὰ πέσῃ εἰς τὴν θάλασσαν.

«— Τί νὰ κάμωμεν; ἐρωτᾷ ὁ Jefferies.

«— Εἴμεθα πολὺ πλησίον τῆς θαλάσσης, ἀπεκρίθη ὁ Blanchard, καὶ πρέπει ν' ἀνυψωθῶμεν παντὶ σθένει. Ἴσως ὑψηλότερον συναντήσωμεν εὐνοϊκωτέρους ἀνέμους.

«— Ἂς ῥίψωμεν τὸν ἐπίλοιπον ἄμμον!

«Ὁ ἀεροδρόμων ἤρξατο ἀνυψούμενος ἐκ νέου, ἀλλ' οὐ μετ' οὐ πολὺ καὶ ἤρξατο πάλιν κατερχόμενος. Τότε ἔρριψαν καὶ τὰ ἐργαλεῖα των καὶ τὰ βιβλία των, ἵνα ἔτι ἐλαφροθῶσι. Μετὰ ἓν τέταρτον δὲ τῆς ὥρας ὁ Blanchard ἐρωτᾷ τὸν Jefferies.

«— Τὸ βαρόμετρον τί λέγει;

«— Ἀναβαίνει! Ἀπολλύμεθα, καὶ ἐν τούτοις ἰδού, φαίνονται αἱ ἀκταὶ τῆς Γαλλίας.

«Τότε ἠκούσθη ἰσχυρὸς κρότος.

«— Ἡ σφαῖρα ἐσχίσθη! λέγει ὁ Jefferies.

«— Ὄχι, ἀλλὰ βιαία κένωσις τοῦ ὑδρογόνου παρήγαγε τὸν κρότον τοῦτον. Ἐν τούτοις κατερχόμεθα πάντοτε καὶ πλησιάζομεν τὴν θάλασσαν! Τετέλεσται! Ἂς ῥίψωμεν καὶ ὅσα πράγματα δὲν χρειαζόμεθα, ἵνα ἐλαφρωθῇ ὁ ἀεροδρόμων καὶ ὑψωθῇ.

«Ἐν ἀκαρεῖ δ' ὅλα τὰ τρόφιμα αὐτῶν, αἱ κόπαι καὶ τὸ πηδάλιον ἐσφενδονίζοντο μακράν, εἰς τὸ χάος!

«Οἱ ἀεροναῦται ἀπεῖχον μόλις πεντακοσίων μέτρων τῆς θαλάσσης.

«— Ἀνερχόμεθα, λέγει ὁ δόκτωρ.

«— Ὄχι, εἶναι ὁ προξενηθεὶς ἀνατιναγμὸς ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ βάρους, ἀπαντᾶ ὁ Jefferies. Καὶ ἐν τούτοις οὐδὲ πλοῖον, οὐδὲ λέμβος τις φαίνεται ἐν τῇ θαλάσσῃ. Δυστυχία! Ἂς ῥίψωμεν καὶ τὰ ἐνδύματά μας.

«Καὶ οἱ δυστυχεῖς ἐξεδύθησαν· ὁ δὲ ἀεροδρόμων κατήρχετο πάντοτε.

« Κύριε Blanchrad, λέγει τότε ὁ Jefferies, ἐμέλλετε μόνος νὰ κάμητε τὸ ταξείδιον τοῦτο, πρὶν ἐπιτρέψητε νὰ συμπεριλάβητε καὶ ἐμέ. Κατὰ συνέπειαν θὰ θυσιασθῶ. Θὰ ῥιφθῶ εἰς τὴν θάλασσαν. Ὁ δὲ ἀεροδρόμων ἀπαλλαττόμενος νέου βάρους θέλει ἀνυψωθῇ ἀκωλύτως! καὶ οὕτω σώζεσθαι τοὐλάχιστον σεῖς.

«— Ὄχι! ὄχι! τοῦτο εἶναι φρικτόν!

«Ἡ σφαῖρα κενουμένη βαθμηδόν, ἐσχημάτισε μέγα κοῖλον, ὅπερ πιέζον τὰς πλευρὰς αὐτῆς διηυκόλυνεν ἔτι μᾶλλον τὴν ἐκροὴν τοῦ ὑδρογόνου.

«— Χαῖρε, φίλε! ἀνακράζει τότε ὁ δόκτωρ. Ὁ θεὸς νὰ σὲ σώσῃ!

«Καὶ ἔμελλε νὰ καταποντισθῇ ὅτε ὁ Blanschard τὸν κρατεῖ διὰ τῆς χειρός.

«— Μᾶς μένει ἔτι μία ἐλπίς, τῷ λέγει Δυνάμεθα νὰ κόψωμεν τὰ κρατοῦντα τὸ σκαφίδιον σχοινία, καὶ νὰ ἐγκαταλείψωμεν τοῦτο. Ἡμεῖς δὲ ἀναρτώμενοι εἰς τὰ σχοινία, θὰ δυνηθῶμεν ἴσως νὰ ὑψωθῶμεν. Ἐμπρὸς λοιπόν, μὴ χάνομεν καιρόν. Ἀλλά... τὸ βαρόμετρον κατέρχεται! Ἀνυψυνόμεθα!..... Θεέ! Ἰδοὺ ὁ ἄνεμος πνέει εὐνοϊκώτερον! Ἐσώθημεν!

«Οἱ ἀεροναῦται παρατηροῦσι τότε τὸ Καλαί· ἡ χαρά των εἶναι ἀπερίγραπτος! Μετά τινας δὲ στιγμὰς προσέκρουον ἐν τῷ δάσει τοῦ Cuines.»

— Δὲν ἀμφιβάλλω, προσέθηκεν ὁ ἄγνωστος, ὅτι ἐν ὁμοίᾳ περιστάσει, θὰ ἐκάμνετε τὸ μέρος τοῦ Jefferies.

Δὲν τῷ ἀπήντησα.

Τὰ νέφη ἐν τούτοις ἐσυσσωρεύοντο καὶ ἐξετυλίσσοντο ὑπὸ τὰ βλέμματά μας ἐν σωρεῖς, προξενοῦντα τρόμον καὶ θέαμα μεγαλοπρεπές.

Ὁ ἀεροδρόμων ἔρριπτεν ἐπ' αὐτῶν σκιὰν μεγάλην καὶ ἐφαίνετο περιβεβλημένος στέφανον χρυσοῦν. Ἡ δὲ βροντὴ ἐμυκᾶτο κάτωθεν ἡμῶν!

Ἀλλ' ὅλα ταῦτα ἦσαν τρομακτικά!

«Ἂς κατέλθωμεν πλέον, ἀνεφώνησα.»

— Νὰ κατέλθωμεν, μοὶ ἀπαντᾷ ὁ ἄγνωστος, ὁπόταν ὁ ἥλιος εἶναι ἔτι ἐκεῖ καὶ μᾶς ἀναμένει! Νὰ ῥίψωμεν καὶ τοὺς ἄλλους σάκκους!

Καὶ διὰ μιᾶς κινήσεως ἐξεσφενδόνισε πλέον τῶν πεντήκοντα λιτρῶν ἄμμου εἰς τὸν ἀέρα.

Λαβόντες ὅθεν νέαν δύναμιν, ταχέως ἐφθάσαμεν ὕψος 3,000 μέτρων.

Ὁ ἄγνωστος ὡμίλει ἀκαταπαύστως. Καὶ ἐνῷ ἐγὼ εὑρισκόμην εἰς τελείαν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν ἐξασθένησιν, αὐτὸς ἐμαίνετο ἔξαλλος καὶ ἐφαίνετο ζῶν ἐν τῷ στοιχείῳ του.

— Μετὰ εὐνοϊκοῦ ἀνέμου θὰ ἐπηγαίνομεν μακράν, μοὶ λέγει. Εἰς τὰς Ἀντιλλίας νήσους, ὑπάρχουσι ῥεύματα ἀνέμων εἰς ἃ διατρέχει τις ἑκατὸν λεύγας τὴν ὥραν! Ἐπὶ τῆς στέψεως τοῦ Ναπολέοντος, ὁ Garnerin ἀνύψωσε φωτοφόρον ἀεροδρόμονα ποικίλλων χρωμάτων περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν τῆς νυκτός. Ὁ ἄνεμος ἔπνεε βορειοδυτικῶς. Τὴν δὲ ἐπαύριον περὶ τὸ λυκαυγές, οἱ κάτοικο τῆς Ῥώμης ἐχαιρέτων τὴν διάβασίν του ἄνωθεν τοῦ θόλου τοῦ Ἁγίου Πέτρου! Ἀλλ' ἡμεῖς θὰ ὑπάγωμεν μακρότερον... καὶ ὑψηλότερον!

Ἐγὼ μόλις ἤκουον! Τὸ πᾶν ἐβόμβα! πέριξ ἐμοῦ! Ἄνοιγμα δέ τι ἐγένετο ἐν τοῖς ὑφ' ἡμῶν νέφοις.

— Ἰδὲ τὴν πόλιν ἐκείνην, μοὶ λέγει ὁ ἄγνωστος. Εἶναι ἡ Spire!

Ἔκλινα τὴν κεφαλήν μου ὀλίγον πρὸς τὰ ἔξω τοῦ σκαφιδίου καὶ παρετήρησα σωρὸν μελανοειδῆ. Ἦτον ὄντως ἡ πόλις Spire. Ὁ Ῥῆνος ποταμός, ὁ τόσον πλατύς, ὡμοίαζε ταινίαν ἐκτετυλιγμένην. Ἄνωθεν δὲ τῶν κεφαλῶν ἡμῶν ὁ οὐρανὸς ἦτο κυανοῦς καὶ αἴθριος.

Τὰ πτηνὰ πρὸ καιροῦ μᾶς εἶχον ἐγκαλείψει, διότι ἐν τῷ ἀραιῷ τούτῳ ἀέρι ἡ πτῆσίς των ἐστὶν ἀδύνατος.

Εὑρισκόμεθα μόνοι ἐντὸς χάους, καὶ ἐγὼ ἀπέναντι ἑνὸς ἀγνώστου!

— Εἶναι ἀνωφελές, μοὶ λέγει αἴφνης, νὰ γνωρίζητε ποῦ εὑρισκόμεθα καὶ ποῦ σᾶς ἄγω.

Καὶ διὰ ταχείας κινήσεως ἐξεσφενδόνισε τὸν πολοδείκτην ἐπὶ τῶν νεφῶν.

— Τί ὡραῖον πρᾶγμα ἡ ἐξ ἀεροπόρου σφαῖρας πτῶσις πράγματός τινος, ἐξηκολούθησεν. Θὰ γνωρίζητε βεβαίως ὅτι ὀλίγα θύματα ἀεροναυτῶν ἀριθμοῦνται ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Pilatre-des-Rosiers μέχρις ἐκείνων τοῦ ὑπολοχαγοῦ Gale, καὶ ὅλα αὐτὰ ἐξ ἀπροσεξίας συνέβησαν. Ὁ Pilatre des Rosiers ἀνυψώθη μετὰ τοῦ Romain, ἐκ Βουλώνης τὴν 13 Ἰουνίου 1845. Ὑπὸ τὴν ἐξ ἀερίου πεπληρωμένην σφαῖραν του, εἶχον ἀναρτήσει ἀποθήκην τινὰ πεπληρωμένην θερμοῦ ἀερίου, ἢ ἕρματος. Ἀλλὰ τοῦτο ἰσοδυ-

νάμει μὲ τοποθέτησιν πυραύνου ὑπὸ βαβαρέλιον πυρίτιδος. Οἱ ἄφρονες, ἀφοῦ ἔφθασαν, εἰς ὕψος 400 μέτρων, ὅπου καὶ κατελήφθησαν ὑπὸ ἐναντίων ἀνέμων, ὠθησάντων αὐτοὺς ἐν πλήρει θαλάσσῃ ἠθέλησαν νὰ κατέλθωσιν. Τοῦ δὲ Pilatre des Rosiers, ἐπιχειρήσαντος ν' ἀφαιρέσῃ τὸ ἐπίπωμα τοῦ ἀεροδρόμονος καὶ περιπλεχθέντων τῶν σχοινίων, ἡ σφαῖρα διερράγη καὶ ἐκκενώθη ἐν ἀκαρεί. Οὗτος ἔπεσεν ἐπὶ τῆς ἀποθήκης, ἥτις ἀνατραπεῖσα παρέσυρε τοὺς ἀτυχεῖς ἀεροναύτας, οἵτινες κατεσυντρίβησαν, ἐκπνεύσαντες αὐθωρεί. Δὲν εἶναι φρικτὸν τοῦτο φίλε μου;

— Εὐσπλαχνίσθητε, ἃς κατέλθωμεν, τῷ ἀπεκρίθην διὰ φωνῆς προξενούσης οἶκτον.

Τὰ νέφη μᾶς περιεκύκλουν ὁλονὲν καὶ πανταχόθεν. Τρομεραὶ δ' ἐκπυρσοκροτήσεις διεσταυροῦντο πέριξ ἡμῶν.

— Μὲ κάμνετε νὰ χάσω τὴν ὑπομονήν μου, μοὶ ἐπανέλαβεν ὁ ἄγνωστος, καὶ μετ' ὀλίγον δὲν θὰ γνωρίζητε πλέον ἂν κατερχώμεθα ἢ ἀνερχώμεθα.

Καὶ διὰ μιᾶς κινήσεώς του, τὸ βαρόμετρον καὶ μερικοὶ σάκκοι ἄμμου ἐξεσφενδονίζοντο εἰς τὸ χάος.

Εἴμεθα εἰς ὕψος τότε 5,000 μέτρων.

Τεμάχια πάγου ἐσχηματίζοντο ἤδη εἰς τὰς πλευρὰς τοῦ ἀεροδρόμονος. Λεπτὴ δέ τις χιὼν μὲ διεπέρα μέχρι τῶν ὀστέων.

Πρὸς τούτοις μεγάλη καταιγὶς ἐσχηματίζετο ὑπὸ τοὺς πόδας μας, ἀλλ' εὐτυχῶς εὑρισκόμεθα πολὺ ἄνωθεν αὐτῆς.

— Μὴ φοβεῖσθε, μοὶ λέγει ὁ ἄγνωστος. Μόνον οἱ ἄφρονες γίνονται θύμαμα.. Καὶ ἰδοὺ παραδείγματα.

«Ὁ Olivori, ὅστις ἀπώλλετο εἰς τὸ Ὀρλεὰνς εἶχεν ἀνυψωθῇ ἐπὶ σφαῖρας χαρτίνης. Τὸ δὲ σκαφίδιόν του κρεμάμενον ὑπὸ τὸ πύραυνον καὶ ἐπιβεβαρυμένον δι' ἐμπρηστικῶν ὑλῶν ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρός. Ὁ Oliveri τότε κατέπεσε καὶ ἐφονεύθη! Ὁ Mosment ἀνυψώθη εἰς τὸ Lille ἐπὶ ἐλαφροῦ δίσκου. Μικρὰ δέ τις ταλαντευσις τοῦ ἔχασε τὴν ἰσορροπίαν. Καὶ οὗτος κατέπεσε καὶ ἐφονεύθη! Ὁ Bittorf εἰς τὸ Menheim, εἶδε τὸν χάρτινον ἀεροδρόμονά του καιόμενον ἐν τῷ ἀέρι, καὶ καταπεσὼν ἐφονεύθη! Ὁ Harris ἀνυψώθη ἐπὶ ἀεροδρόμονος κακῶς κατεσκευασμένου, οὗτινος τὸ ἐπίπωμα, μεγάλου μεγέθους, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπικλείσῃ τὴν ὀπήν. Καὶ οὗτος κατέπεσε καὶ ἐφονεύθη. Ὁ Sadler, στερούμενος ἕρματος, ἐν τῇ μικρᾷ ἐν τῷ ἀέρι διαμονῇ του, παρεσύρθη ἐπὶ τῆς πόλεως Boston καὶ προσέκρουσεν εἰς τὰς ἱστίας, ὅπου καταπεσὼν ἐφονεύθη. Ὁ Coking τέλος, κατήρχετο διὰ κυρτῆς διευθύνσεως, ἣν ἐνόμιζε τελειωτέραν, ἀλλὰ καὶ οὗτος καταπεσὼν ἐφονεύθη! Μόλα ταῦτα ἐγὼ ἀγαπῶ τὰ θύματα ταῦτα διὰ τὴν ἀφροσύνην των, καὶ θ' ἀποθάνω ὡς αὐτά! ὑψηλότερον! ὑψηλότερον!

Ὅλα τὰ φαντάσματα τῆς νεκρολογίας ταύτης διήρχοντο ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου!

Ἡ ἀραίωσις τοῦ ἀέρος καὶ αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου ηὔξανον τὴν διαστολὴν τοῦ ἀερίου· ὁ δὲ ἀεροδρόμων ἀνήρχετο ἀκαταπαύστως! Προσεπάθησα κρυφίως καὶ μηχανικῶς νὰ λάβω τὸ σχοινίον καὶ ἀφαιρέσω τὸ ἐπίπωμα, ἀλλ' ὁ ἄγνωστος ἰδὼν μ' ἔκοψεν αὐτὸ ἀμέσως, τὴν μόνην μου ἐλπίδα σωτηρίας ὀλίγους πόδας ἄνω τῆς κεφαλῆς, ἵνα μὴ δύνημαι πλέον τίποτε νὰ κάμω. Τετέλεσται πλέον! ἀνέκραξα, ἄπελπις.

— Εἴδετε τὴν Κυρίαν Blanchard καταπίπτουσαν; μοὶ λέγει τότε. Ἐγὼ τὴν εἶδον, ναί, τὴν εἶδον ἐγώ. Ἤμην εἰς τὸ Tivoli τὴν 6 Ἰουλίου. Ἡ Κυρία Blanchard φειδομένη ἐξόδων, ὑψοῦτο ἐπὶ ἀεροδρόμονος μικροῦ μεγέθους. Οὖσα ὅμως ἠναγκασμένη νὰ τὸν πληρώσῃ ἐντελῶς, τὸ ἀέριον διεχέετο βαθμηδὸν διὰ τοῦ κατωτάτου παραρτήματος, ἀφίνον μικρὰν ὁδὸν ὑδρογόνου ἐν τῇ διαβάσει του. Ἔφερε δὲ προσηρτημένον, κάτωθι τοῦ σκαφιδίου, διὰ σύρματος, εἶδος στεφάνου πυροτεχνήματος, τὸ ὁποῖον ἐσκόπει ν' ἀναφλέξῃ ἐν ὡρισμένῳ τινὶ ὕψει. Πολλάκις εἶχεν ἐπαναλάβει τὸ πείραμα τοῦτο, ἀλλὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ἔφερε περιπλέον μεθ' ἑαυτῆς καὶ ἕτερον πυροτέχνημα καταλῆγον εἰς σφαῖραν, ὅπερ ἔμελλε νὰ ἐκσφενδονίσῃ, ἀφοῦ τὸ ἀνάψῃ δι' ἐπίτηδες ἡτοιμασμένης λόγχης φερούσης εἰς τὸ ἄκρον πυράν. Ὑψωθείσης σης ὅθεν κατὰ τὴν σκοτεινὴν ἐκείνην νύκτα, καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ἡτοιμάζετο ν' ἀνάψῃ τὸ πυροτεχνημα, ἔσχε τὴν ἀφροσύνην νὰ διευθύνῃ τὴν φέρουσαν τὸ πῦρ λόγχην, ὑπὸ τὴν ἐξ ὑδρογόνου σχηματιζομένην στήλην, τὴν διαχεομένην ὑπὸ τὴν σφαῖραν, ἥτις καὶ ἀνεφλεχθη ἐν ἀκαρεί. Τοὺς ὀφθαλμούς μου εἶχον προσηλωμένους ἐπ' αὐτῆς, ὅτε λάμψις μεγάλη καὶ ἀκαριαία ἐφώτισε τὸ σκότος. Κατὰ πρῶτον ἐξέλαβα τοῦτο ὡς τέχνασμα ἐκπλήξεως τῆς ἐπιτηδείου ἀεροναύτου. Ἀλλ' ἡ λάμψις ἐμεγεθύνθη αἴφνης ἐξηφανίσθη καὶ πάλιν ἀνεφανίσθη ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ἀεροδρόμονος ὑπὸ τὸ σχῆμα μεγίστης βολῆς ἠναμμένου ἀερίου. Ἡ ἀπαίσιος ὅμως αὐτὴ λάμψις ἐπεξετείνετο ἐπὶ τῆς πλατείας καὶ ἐφ' ὅλου τοῦ διαμερίσματος τῆς Montmartre. Τότε εἶδον τὴν δυστυχῆ δὶς ἐγειρομένην καὶ προσπαθοῦσαν νὰ σβύσῃ τὸ πῦρ διὰ τῆς πιέσεως τοῦ κάτω μέρους τῆς ἀεροπόρου σφαῖρας· μὴ ἐπιτυγχανούτης δὲ τοῦτο, νὰ καταγίνηται νὰ διευθύνῃ τὴν ταχεῖαν κάθοδόν της, διότι ὁ ἀεροδρόμων ἀνήρχετο πάντοτε. Ἡ παρανάλωσις ὅμως τοῦ ἀερίου δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολύ. Ἀλλὰ κενωθείσης τῆς σφαῖρας, ἤρξατο βαθμηδὸν κατερχομένη ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὁρμητικῶς. Τοῦ δ' ἀνέμου πνέοντος βορειοδυτικῶς, παρεσύρθη ἐπὶ τῶν Παριστίων. Τότε εἰς τὰ πέριξ τῆς οἰκίας ἀριθ. 16, ὁδὸς de Provence, ὅπου διηυθύνετο ἡ κάθοδός της, ἔκειντο μέγιστοι κῆποι, καὶ ἠδύνατο ἀκινδύνως νὰ πέσῃ ἐκεῖ! Ἀλλ' ὦ τῆς ἀπαισιότητος! Ὁ ἀεροδρόμων μετὰ τοῦ σκαφιδίου καὶ τῆς ὁδηγοῦ των καταπίπτουσιν ἐπὶ τῆς στέγης μιᾶς οἰκίας! Ἡ σύγκρουσις, ἐγένετο ἐλαφρά. «Βοήθεια» ἀνακράζει τότε ἡ δυστυχής. Ἐγὼ μόλις τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἔφθανον κατεσπευσμένος. Τὸ σκαφίδιον ὠλίσθησεν ἐπὶ τῆς στέγης καὶ προσέκρουσεν εἰς σιδηρᾶν ἀγκυστρῖδα Εἰς τὸν κλονισμὸν ὅμως τοῦτον ἡ Κυρία Blanchard ἀνατινάσσεται μακρὰν τοῦ σκαφιδίου καὶ καταπίπτει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὁρμητικῶς, ὅπου καὶ ἐξέπνευσεν αὐθωρεὶ ἡ δυστυχής.»

Τὰ ἱστορικὰ ταῦτα γεγονότα ἐν τοιαύτῃ θέσει καὶ ὥρᾳ καὶ ὑπὸ ἀνθρώπου ἀγνώστου μ' ἐπάγωσαν ἐκ φρίκης! Οὗτος ἔκειτο κατέναντί μου ὄρθιος, ἀσκεπής, μὲ τῆς κεφαλῆς του τὰς τρίχας ἀνορθωμένας, καὶ μὲ ὀφθαλμοὺς ἀγρίους καὶ ἀποπλανημένους!

Φεῦ! δὲν ἀμφέβαλλον πλέον! Ἔβλεπον τέλος ἐν τῷ φρικτῷ κατόπτρῳ τῆς ἀληθείας!

Εἶχον νὰ κάμω μὲ τρελλόν!

Τότε ἔρριψε καὶ τὸ ἐπίλοιπον ἕρμα εἰς τὸ χάος, καὶ ἀνυψώθημεν μέχρις 9,000 μέτρων ὕψους!

Τὸ αἷμα ἐξήρχετο ἤδη ἐκ τῆς ῥινὸς καὶ τοῦ στόματός μας!

«Τί ὡραιότερον πρᾶγμα τῶν μαρτύρων τῆς ἐπι τήμης! ἀνέκραξε τότε ὁ ἄφρων. Δικαίως δύναταί της νὰ τοὺς ἀριθμήσῃ ἐν τῷ χορῷ τῶν ἁγίων!»

Ἀλλὰ δὲν ἤκουον πλέον! Αἱ αἰσθήσεις μου παρέλυον βαθμηδόν.

Ὁ τρελλός, ῥίψας, τὸ βλέμμα πέριξ αὐτοῦ καὶ πλησιάσας εἰς τὸ οὖς μου.

— Τὴν δὲ καταστροφὴν τοῦ Zambecarri, μοὶ λέγει τὴν ἐλη μονήσητε;...

Ἀκούσατε. Τὴν 7 Ὀκτωβρίου 1804, ἡ προαγγελθεῖσα ἀνύψωσίς του ἔπρεπε νὰ ἐκτελεσθῇ διότι ὁ καιρὸς εἶχεν ὀλίγον βελτιωθῇ κοπάσαντος τοῦ σφοδροῦ ἀνέμου καὶ τῆς ἀδιαλείπτου βροχῆς, οἵτινες δὲν εἶχον παύσει κατὰ τὰς προηγουμένας ἡμέρας. Οἱ ἐχθροί του ὠνείδιζον ἤδη αὐτόν. Ὤφειλε λοιπὸν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναβολῆς ν' ἀνυψωθῇ, ἵνα ἱκανοποιηθῇ ἀπέναντι τοῦ κοινοῦ, τῆς ἐπιστήμης καὶ ἑαυτοῦ. Τοῦτο συνέβαινεν ἐν Βολώνῃ· Οὐδεὶς δὲ συνέδραμεν αὐτὸν εἰς τὴν πλήρωσιν τοῦ ἀεροδρόμονος καὶ ἐν γένει εἰς πᾶσαν προετοιμασίαν. Περὶ τὸ μεσονύκτιον ὅθεν ἀνυψώθη συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ d'Andreoli καὶ de Grosseti. Ἀλλ' ὁ ἀεροδρόμων ἤρξατο ἀνερχόμενος βραδέως καὶ ταλαντευόμενος, διότι εἶχε διατρυπηθῆ ὑπὸ τῆς βροχῆς, καὶ τὸ ἀέριον διέφευγεν. Οἱ τρεῖς ἀτρόμητοι ἀεροναῦται δὲν ἠδύναντο νὰ παρατηρήσωσι τὴν κατάστασιν τοῦ βαρομέτρου εἰμὴ τῇ βοηθείᾳ ἀμυδροῦ λαμπτῆρος. Ὁ Zambecarri δὲν εἶχε φάγει πρὸ 24 ὡρῶν. Ὁ δὲ Grossetti ἦτο νῆστις.

«— Φίλοι μου, τοῖς λέγει τότε ὁ Zambecarri, τὸ ψῦχος μὲ καταλαμβάνει καὶ ἐξαντλοῦμαι. Αἰσθάνομαι δὲ ὅτι μέλλω ν' ἀποθάνω!»

«Καὶ ἔπεσεν ἄπνους ἐν τῷ σκαφιδίῳ. Τοῦτ' αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς τὸν Grossetti. Μόνος δὲ ὁ Andreoli διετήρησεν ὀλίγον τὰς δυνάμεις του. Καὶ μετὰ πολλὰς προσπαθείας κατώρθωσε νὰ ἐπαναφέρῃ ὀλίγον τὸν Zambecarri ἐκ τῆς ναρκώσεώς του.

«— Τί νεώτερον ἔχομεν; τὸν ἐρωτᾷ. Ποῦ ἄγομεν; πόθεν φυσᾶ ὁ ἄνεμος; τ ὥρα εἶναι;

«— Εἶναι δύο ὧραι!

«— Ποῦ εἶναι ὁ πολεοδείκτης;

«— Κατεστράφη!

«— Μέγιστε Θεέ! ὁ δὲ φανὸς σβύεται!

«— Δὲν δύναται πλέον νὰ καίῃ ἐν τῷ ἀραιῷ τούτῳ ἀέρι, τῷ λέγει ὁ d'Andreoli.»

«Ἡ σελήνη δὲν εἶχεν ἔτι ἐγερθῆ· ἡ δ' ἀτμοσφαῖρα ἀνεπαύετο ἐπὶ σκότους φρικτοῦ.

«— Αἰσθάνομαι ψῦχος! Andreoli. Παγόνω! τί μέλλει γενέσθαι;

«Οἱ δυστυχεῖς κατήρχοντο διὰ μέσου στρωμάτων πυκνῶν νέφων.»

«— Σιωπή, λέγει τότε ὁ Andreoli. Ἀκούσατε!

«— Τί;

«— Παράδοξον κρότον!

«— Ἀπατᾶσθε!

«— Ὄχι!

«Ἴδετε τοὺς δυστυχεῖς καὶ ταλαιπώρους τούτους ἐναερίους τολμητίας ἐν μέσῳ βαθείᾳ καὶ τρομερᾷ νυκτὶ ἀκούοντας κρότον ἀκατάληπτον! Μέλλουσιν ἄρά γε νὰ προσκρούσωσιν ἐπὶ βράχων, ἐπὶ στεγῶν ἢ ἀλλαχοῦ;

«— Ἀκούετε; ἐπαναλαμβάνει ὁ D' Andreoli. Μοὶ φαίνεται κρότος κυμάτων, θαλάσσης!

«— Ἀδύνατον!

«— Εἶναι ὁ φλοῖσβος τῶν κυμάτων!

«— Ναί! ἀληθές!

«— Φῶς! φῶς!

«Καὶ μετὰ κόπου πολλοῦ ὁ d'Andreoli ἤναψε φῶς. Ἦτον ἡ ὥρα τρίτη μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Ὁ φλοῖσβος τῶν κυμάτων ἠκούετο μετὰ κρότου δυνατοῦ. Καὶ σχεδὸν ἐπλησίαζον τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης!

«— Ἀπολλύμεθα! ἀνεφώνησεν ὁ κ. Zambecarri, καὶ συνάμα ἔρριπτεν εἰς τὴν θάλασσαν μέγαν σάκκον ἄμμου.

«Τὸ σκαφίδιον ἤδη ἤγγιζε τὰ κύματα, καὶ βαθμηδὸν τὸ ὕδωρ ἔφθασε μέχρι τοῦ στήθους των.

«—Ρίψατε τὰ πάντα εἰς τὴν θάλασσαν, ἐξηκολούθησεν· ἐργαλεῖα, ἐνδύματα, χρήματα, τὰ πάντα!

Οἱ ἀεροναῦται ἀπεξεδύθησαν ἐντελῶς καὶ ἔρριψαν τὰ πάντα εἰς τὴν θάλασσαν. Ὁ δὲ ἀεροδρόμων ἐλαφρυνθεὶς μεγάλως ἀνυψώθη μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος. Ὁ Zambecarri κατελήφθη ὑπὸ σφοδροῦ ἐμετοῦ. Ὁ δὲ Grossetti ἀπώλλυτο αἷμα ἄφθονον. Οἱ δυστυχεῖς δυσπνοίας ἕνεκεν οὐδὲ νὰ ὁμιλῶσι σχεδὸν ἠδύναντο. Τὸ ψῦχος τοὺς κατέλαβεν ἐκ νέου, καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἐκαλύφθησαν ὑπὸ στρώματος πάγου. Ἡ δὲ σελήνη ἐφαίνετο κατακόκκινος.

«Μετὰ ἡμισείας ὥρας πορείαν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς τούτοις τόποις, ὁ ἀερροδρόμων ἐπανέπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἦτον ἡ τετάρτη ὥρα τῆς πρωΐας. Οἱ ναυαγοὶ εὑρίσκοντο κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ σώματος ἐντὸς τῆς θαλάσσης. Ὁ δὲ ἀεροδρόμων σχηματίζων ἱστίον παρέσυρεν αὐτοὺς ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν.

«Περὶ τὸ λυκαυγὲς εὑρέθησαν κατέναντι τοῦ Pesaro, κατὰ τέσσαρα μίλια μακρὰν τῆς ἀκτῆς. Ἐπλησίαζον ταύτην, ὅτε σφοδρὰ τοῦ ἀνέμου πνοὴ ἐπανέφερεν αὐτοὺς ἐν ἀνοικτῷ πελάγει.

«Τετέλεστε! Πᾶσα ἐλπὶς τοὺς ἐγκατέλειπεν! Αἱ δὲ λέμβοι περίτρομοι ἔφευγον ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ αὐτῶν!

«Τέλος θαλασσοπόρος τις, πλέον πεπειραμένος καὶ φρόνιμος, εὐσπλαγχνισθεὶς τούτων, τοὺς ἐπλησίασε καὶ μετενεγκὼν ἐν τῷ πλοίῳ του, ἀπεβίβασεν αὐτοὺς εἰς τὴν Φερράδαν.»

— Δὲν εἶναι καταπληκτικὸν ταξείδιον τοῦτο, φίλε μου; μοὶ λέγει τότε ὁ ἄφρων, Ἀλλ' ὁ Zambecarri ἦτον ἄνθρωπος ἐνεργητικὸς καὶ γενναῖος. Μόλις ἀναλαβὼν ἐκ τῶν πληγῶν του ἐπανέλαβε τὰς ἀνυψώσεις του. Ἐν μιᾷ δ' ἐξ αὐτῶν, προσέκρουσεν εἰς δένδρον, καὶ ἀνατραπέντος τοῦ λαμπτῆρος, διεχύθη τὸ οἰνόπνευμα ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων του καὶ κατελήφθη ὅλος ὑπὸ τοῦ πειρὸς, ὅπερ ἐν ἀκαρεὶ διεδόθη καὶ εἰς τὴν ἀεροπόρον σφαῖραν. Μόλις δὲ κατώρθωσε καὶ ἐσώθη, φθάσας τὸ ἔδαφος ἡμικεκαυμένος καὶ ἡμιθανής!

«Τέλος τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1812, ἐπεχείρησεν ἑτέραν ἀνύψωσίν του ἐν Βολώνῃ. Ὁ ἀνροδρόμων προσέκρουσεν εἰς δένδρον, καὶ ὁ λαμπτὴρ ἔθεσεν ἐκ νέου πῦρ εἰς τὴν σφαῖραν! Καταπεσὼν δὲ μεθ, ὁρμῆς ἐφονεύθη!

Καὶ κατέναντι τῶν γεγονότων τούτων ἐξηκολούθησεν, ἔξαλλος χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ, ἡμεῖς δειλιῶμεν εἰσέτι ν ἀνυψωθῶμεν; Ὄχι! ὅσῳ ἀπώτερον ἄγομεν, τοσοῦτον ὁ θάνατος ἐνδοξότερός ἐστιν!

Ὁ ἀεροδρόμων ἀπαλλαχθεὶς ὅλων τῶν ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα ἐμπεριείχοντο ἐν τῷ σκαφιδίῳ, καὶ ἀποκατασταθεὶς κατὰ πολὺ ἐλαφρότερος, ἔφερεν ἡμᾶς εἰς ὕψη ἀνεκτίμητα! Τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο καὶ ἐλαστικὸν μετέωρον ἐδονοῦτο ὑπερημάνως ἐν τῇ ὑψηλῇ ἐκείνῃ ἀτμοσφαίρᾳ! Ὁ δ' ἐλάχιστος κρότος ἀντήχει τρομακτικῶς ἐν τοῖς οὐρανίοις θόλοις! Ἡ μικροσκοπικὴ σφαῖρά μας, τὸ μόνον ὁρατὸν ἀντικείμενον ἐν τῇ ἀπειρίᾳ τοῦ χάους, ἐν ᾗ εὑρισμόμεθα, ἐφαίνετο ἕτοιμον νὰ ἐξαφανισθῇ. Ἄνωθεν δ' ἡμῶν τὰ ὕψη τοῦ ἀπαστράπτοντος οὐρανοῦ, ἐπεκτείνοντο εἰς σκότει βαθύτατα!

Τότε βλέπω τὸν ἄγνωστον σοβαρῶς ἐγειρόμενον ἐνώπιόν μου!

Ἰδοὺ ἡ στιγμή, μοὶ λέγει, ἰδοὺ ἡ στιγμὴ τοῦ θανάτου! Πρέπει ν' ἀποθάνομεν! Ἐγκατελείφθημεν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων! Μᾶς περιφρονοῦσιν ἀνηλεῶς! Ἂς κατασυντρίψωμεν ὅθεν αὐτούς!

— Πρὸς χάριν! τὸ λέγω.

— Ἂς κόψωμεν τὰ σχοινία, τοῦ σκαφιδίου, καὶ ἂς ἀφήσωμεν τοῦτο εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἀπεράντου χάους! Ἡμεῖς δὲ ἄγωμεν ἐπάνω! Ἡ ἔλκτικὴ δύναμις θέλει μεταβάλει διεύθυνσιν, καὶ τότε θέλομεν πλησιάσει τὸν Ἥλιον!

Ἡ ἐσχάτη ἀπελπισία μὲ κατέλαβε τότε. Ἐρρίφθη ἀμέσως ἐπὶ τοῦ τρελλοῦ, ἤλθομεν εἰς χεῖρας, καὶ πάλη πεισματώδης ἐγένετο μεταξὺ ἀμφοτέρων! Ἀλλὰ μ' ἐνίκησε καὶ μὲ κατέβαλεν! Ἐνῷ δὲ μ' ἐκράτει ἰσχυρῶς ἐπὶ τῶν γονάτων του ἔκοπτεν ὁ ἄθλιος τὰ σχοινία τοῦ σκαφιδίου!

— Ἓν!.... ἀνακράζει.

— Ὕψιστε Θεέ!

— Δύο!... τρία!....

Προσεπάθησα τελευταῖον ἀγῶνα, ἀλλ' ὑπεράνθρωπον! Ἠγέρθην ὄρθιος καὶ ἀπέκρουσα βιαίως τὸν ἄφρονα!

— Τέσσαρα!... ἀνεφώνησε τέλος.

Καὶ τὸ σκαφίδιον ἀποχωρισθὲν τοῦ ἀεροδρόμονος, κατέπεσεν!...ἐγὼ δ' ἐξ ἐμφύτου ὁρμῆς παρακινούμενος συνέλαβον τὰ σχοινία καὶ περιεπλέχθην εἰς τὰ δίκτυα τοῦ περικαλύμματος.

Ὁ δ' ἄγνωστος; Ἐγένετο ἀφανής! εἰς τὸ χάος, εἰς τὸ ἀπέραντον κενόν! Ὁ ἀεροδρόμων τότε ἐλαφρυνθεὶς ἐκ τοῦ βάρου τοῦ τρελλοῦ, ἀνυψώθη ταχέως καὶ ὁρμητικῶς εἰς ὕψος ἀσύμμετρον!

Φρικτὸς συριγμὸς ἠκούσθη αἴφνης! Τὸ ἀέριον ἀραιωθὲν ὑπερμέτρως, διέβλασε τὸ περικάλυμμα τῆς ἀεροπόρου σφαῖρας!

Ἔκλεισα τοὺς ὀφθαλμούς!

Μετά τινας στιγμὰς ὑγρὰ θερμότης μ' ἀνεψύχωσεν. Εὑρισκόμην ἐν τῷ μέσῳ πυρίνων νεφῶν.

Ὁ ἀεροδρόμων περιεστρέφετο μετὰ φοβεροῦ ἰλιγγοῦ καὶ ταχύτητος μεγίστης. Καταληφθὲν ὑπὸ τῶν ἀνέμων διέτρεχεν ἑκατὸν λεύγας καθ' ὥραν, ἐν ὁριζοντίῳ διευθύνσει· αἱ δὲ ἀστραπαὶ διεσταυροῦντο περὶξ αὐτοῦ.

Ἐν τούτοις ἡ πτῶσίς μου δὲν ἐγένετο πολὺ ταχεῖα. Ὁπότε δ' ἤνοιξα τοὺς ὀφθαλμοὺς εἶδον ἐζοχήν. Εὑρισκόμην δύο μίλια μακρὰν τῆς θαλάσσης, καὶ ἡ θύελλα μὲ ὤθει ὁρμητικῶς, ὁπότε βίαιον τίναγμα, μοὶ ἀφῆρπασε τὰ σχοινία ἐκ τῶν χειρῶν μου, καὶ εὑρέθην αἴφνης κατὰ γῆς!

Τὸ δὲ σχοινίον τῆς ἀγκύρας σαρόνων τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους, περιεπλέχθη εἰς σχισμάδα, καὶ ὁ ἀεροδρόμων κενωθεὶς ἐπὶ τέλους ἐντελῶς παρεσύρθη μακρὰν ἐν τῇ θαλάσσῃ.

Ὁπότε συνῆλθον εἰς ἐμαυτόν, εὑρέθην κατάκλιτος παρά τινι χωρικῷ εἰς τὸ Herdewick, μικρὰν πόλιν τῆς Gueldre, δεκαπέντε λεύγας μακρὰν τοῦ Amsterdam, ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Luyderzée!

Ἐκ θαύματος διεσώθην, ἀλλὰ τὸ ταξείδιόν μου τοῦτο δὲν ἦτο ἄλλο ἢ σειρὰ ἀφροσυνῶν καὶ παραλογισμῶν γενομένων παρ' ἑνὸς τρελλοῦ, εἰς ὃν δὲν ἠδυνήθην ν' ἀντιπαραταχθῶ!

Εἴθε τὸ διήγημα τοῦτο, διδάσκον τοὺς ἀναγινώσκοντας αὐτό, μὴ ἀποθαρρύνῃ τοὺς κατοπτῆρας τῶν ἐναερίων ἀτραπῶν. (Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ).

Ἀθ. Ἡμ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ
ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.

(Συνέχεια· ἴδε προηγ. φυλλάδιον).

ΑΓΙΑ ΠΕΛΑΓΙΑ.

I

Περάναντες διὰ τῆς θλιβερᾶς ἀφηγήσεως τῶν περὶ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας, τὴν ἱστορίαν τοῦ Ναοῦ ὡς εἰρκτῆς ἐξεταζομένου, μεταβαίνομεν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς φυλακῆς τῆς Ἁγίας Πελαγίας, ἀπανθίζοντες ἐκ τῶν περὶ αὐτῆς γραφέντων οὐχὶ ὅσα εὐφάνταστοι συγγραφεῖς ἐχάραξαν, ἀλλ' ὅσα συγγραφεὺς ἰδίοις ὄμμασιν ἰδὼν καὶ παρ' ἀξιοπίστων ἀκούσας περὶ αὐτῆς κατέλιπε.

Τὴν προτίμησιν δ' ἡμῶν ταύτην δικαιοῖ οὐ μόνον ἡ αὐτοῦ τοῦ συγγραφέως ὁδηγοῦ ἡμῶν, ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πελαγίᾳ ἐγκάθειρξις, ἀλλὰ καὶ τὸ ὅτι αἱ πληροφορίαι αὐτοῦ περὶ περὶ ὅσων ἀφηγεῖται, ὡς παρ' ἄλλων ἀκούσας, περιβάλλονται τὸ κῦρος τριάκοντα ὅλων ἐτῶν διαμονῆς ἐν τῇ φυλακῇ ταύτῃ, τοῦ προσενεγκόντος αὐτὰς τῷ ὁδηγῷ ἡμῶν συγγραφεῖ. Χαίροντες δὲ ἐπὶ τῇ γνησιότητι τῆς πηγῆς ἀνομολογοῦμεν ὅτι οἱ συγγραφεῖς οἱ περὶ τῆς, καὶ διὰ μόνην τὴν ἀπουσίαν τῆς ἐλευθερίας, κατηφοῦς ταύτης διαμονῆς γράψαντες ὡς περὶ φυλακῆς τοῦ λόγου ὄντος, πολλάκις ἔβαψαν τὸν κάλαμον αὐτῶν ἐν μελάνῃ μελαντέρᾳ τοῦ δέοντος.

Εἰσερχόμεθα δὲ εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀφηγήσεως ἡμῶν ἀρχόμενοι ἀπὸ τῶν συγχρόνων γεγονότων, ἀνατρέχοντες δὲ ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὸ παρελθόν.

II

Ἡ τοῦ ὁδηγοῦ ἡμῶν συγγραφέως εἰς τὴν φυλακὴν εἴσοδος.— Πρώτη νύξ.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς παλινορθώσεως ἐν Γαλλίᾳ τῇ 4ῃ Δεκεμβρίου 1824 νέος τις συγγραφεὺς, ὃν ἀποκαλοῦμεν Ξαβιέρον ἵνα ἀποφύγωμεν πᾶσαν περὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ αὐτοῦ βίου λεπτομέρειαν, ἐξήρχετο τοῦ εἰρηνοδικείου, οὗτινος προήδρευεν ὁ Δε-Βελλεῦμ, ἀνὴρ οὐδὲν μὲν κεκτημένος προτέρημα, ἀνακηρυχθὲν ὅμως ὑπὸ τοῦ Ἰησουϊτικοῦ αὐτοῦ κόμματος πρότυπον δικαστοῦ, ὅστις τρίτην ἤδη ἐξέδωκεν ἀπόφασιν φυλακίσεως κατὰ τοῦ συγγραφέως ἡμῶν. Ἐν ᾧ δὲ οὗτος ἤγειρε τὸν πόδα, ἵνα κατέλθῃ τὰς τοῦ δικαστηρίου βαθμίδας, κλητήρ τις παρακολουθῶν αὐτὸν ἔθεσε τὸν δάκτυλον ἐπὶ τοῦ ὤμου του λέγων.

« Ἡ κατὰ σοῦ ἐξενεχθεῖσα καταδίκη δὲν εἶνε ὁριστική, ἀλλὰ δύο ἕτεραι σὲ ἐπιβαρύνουσιν, ὧν ἡ πρὸς ἐκτέλεσιν προθεσμία ἔληξε.

— Διάβολε!

— Εὑρίσκομαι δὲ εἰς τὴν ἀνάγκην....

— Νὰ μὲ συλλάβητε.

— Θεέ μου! Κύριε τὸ καθῆκον μοὶ τὸ ἐπιβάλλει. Γνωρίζεις δὲ ὅτι πολλάκις πράττει τις ὅ,τι δὲν ἐπιθυμεῖ.

— Πολὺ καλά. Ἰδοὺ λόγοι ἐμπρέποντες. Λοιπόν, ποῦ θὰ μὲ ὁδηγήσῃς;

— Εἰς τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν. Σὲ διαβεβαιῶ δὲ ὅτι δὲν διάγει τις ἐν αὐτῇ τόσον κακῶς ὅσον διαδίδουσι.

— Δύναμαι τότε νὰ προμηθευθῶ γεῦμα;

— Ἀληθῶς; δὲν δύναμαι νὰ σοὶ ἀποκριθῶ μετὰ θετικότητος, εἰ καὶ ὑπάρχει ἐν αὐτῇ τῇ φυλακῇ ξενοδόχος. Ἀλλ' ἰδοὺ ἡ νύξ, πρόκειται δὲ νὰ διατρέξωμεν μακρὸν δρόμον. Ἔπειτα ἕνεκα τοῦ χρόνου ὅστις ἀπαιτεῖται πρὸς ἐγγραφήν σου εἰς τὸ βιβλίον τοῦ δεσμοφύλακος, πρὸς παράδοσίν σου καὶ πρὸς παρασκευὴν κελλίου, φοβοῦμαι ἀληθῶς πολὺ μὴ διέλθῃς κακὴν νύκτα μέχρι τῆς ἐπαύριον.

— Τότε πρέπει νὰ δειπνήσω πρὶν ἢ εἰσέλθω.

— Ναί.... ἀλλά....

— Ἐννοῶ τὴν ἔνστασίν σου, κύριε κλητήρ, ἀλλ' ἐὰν στέργῃς νὰ δεχθῆς τὸ δεῖπνον τὸ ὁποῖον σοὶ προτείνω, ὑπόσχομαι νὰ μὴ προσπαθήσω νὰ ἀποχωρισθῶ ἀπὸ σοῦ.

— Εἶσαι τίμιος ἄνθρωπος καὶ τοῦτο μὲ ψθάνει.

Οὕτω δὲ συνδιαλεγόμενοι ἔφθασαν παρὰ τὴν γέφυραν τῆς Τουρνέλλης πρὸ τῆς ὁποίας ἔκειτο ὀνομαστὸν Ξενοδοχεῖον φέρον ὡς ἐπιγραφήν. *Ἀργυροῦς Πύργος*. Ἐν τούτῳ δὲ εἰσελθόντες ἐδείπνησαν πλουσιοπαρόχως ὑποβραχέντες καὶ διὰ καμπανίτου οἴνου, διότι ὁ Ξαβιέρος προαισθανόμενος ὅτι θὰ καθυποβληθῇ τὴν ἐπιοῦσαν εἰς νηστείαν, ἐπεθύμει ν' ἀποζημιωθῇ τὴν προτεραίαν.

Μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον κατάδικος καὶ ἀστυνομικὸς ἐπορεύθησαν τὴν εἰς φυλακὴν, παραπαίοντες μὲν διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ καμπανίτου, ἀλλ' ὡς καλοὶ συνοδοιπόροι. Ὅτε δὲ ἔφθασαν, ὁ κλητὴρ ἔκρουσε θύραν πρὸ τῆς ὁποίας ὁ εἰσερχόμενος ἔδει νὰ κύψῃ, καὶ τοῦτο ἦν πρῶτον σημεῖον ὑποταγῆς.

« Μπά! εἶπεν εἰς τῶν δεσμοφυλάκων: νέον κυνήγιον ἔχομεν.

— Θαρρεῖς; εἶπεν ἕτερος.

— Διάβολε! καὶ δὲν τὸ αἰσθάνεσαι τάχα σύ; καὶ εἶνε φρέσκος, δὲν ἀμφιβάλλω. Ἄλλη δουλιὰ δὲν ἔχουν. Σὰν τάχα νὰ μὴ τοὺς φθάνῃ ὁλόκληρος ἡ ἡμέρα, διὰ νὰ πέρτουν εἰς τὰ δύκτια.

Λεύτερον δὲ κροῦσμα ἠκούσθη καὶ ἀνοιγήσης τῆς θύρας οἱ δύο σύντροφοι εἰσῆλθον.

Ἔπρεπε ν' ἀρυπνίσωσι τὸν ἀρχιδεσμοφύλακα ὅστις ἔρρεγχεν ἐντὸς εὐρέος δερματίνου ἀνακλίντρου.

Μετὰ τὸν Ἀρχιδεσμοφύλακα δὲ ὅστις πομπωδῶς ἐκοσμεῖτο διὰ τοῦ τίτλου διευθυντοῦ, σπουδαιότερον πρόσωπον ἦτο ὁ γραμματεὺς πρὸ τοῦ ὁποίου οἱ μὲν δεσμοφύλακες ἀποκαλύπτονται οἱ δὲ λοιποὶ φύλακες ὑποκλίνονται

ἕως ἐδάφους. Αἱ σειρῆνες προσβλέπουσι μὲ βλέμμα γλυκύ, οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἄνθρωποι ἀποκείρονται ἐν χρῷ, σιγῶντες, ἐὰν οὕτω δόξῃ αὐτῷ. Ἀφυπνισθεὶς δ' ἀποτόμως ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐπεδείξατο χαρακτῆρα λίαν τραχύν.

« Ἐμπρὸς σπεύσωμεν » εἶπε λαμβάνων τὸν, ἐφ' ἑνὸς τῶν εὑρέων αὐτοῦ ὤτων, τεθειμένον κάλαμον.

Καὶ ἀποταθεὶς πρὸς τὸν ἔναγχος προσαχθέντα περυλακισμένον, ὅστις ὑπετονθύριζε στροφὴν τινὰ τοῦ Βερανζέρου εἶπε μεθ' ὕρους ἐπιτακτικοῦ οἰκείου τοῖς ὁμοίοις αὐτῷ δημοσίοις ὑπαλλήλοις.

« Προσβλέψατέ με.

— Κύριε ἀπεκρίθη ὁ Ξαβιέρος μετὰ κωμικωτάτης σοβαρότητος, νομίζω ὅτι δὲν καταδικάσθην εἰς τοῦτο.

— Πρέπει νὰ σημειώσω τὰ χαρακτηριστικά σας.

— Κάμετε τὴν δουλειά σας τῷ ἀπήντησεν στρέφων τὰ νῶτα.

— Δὲν ἐννοεῖτε λοιπὸν ποῦ εὑρίσκεσθε;

— Γνωρίζω κάλλιστα ὅτι εὑρίσκομαι εἰς μέρος πολὺ κακόν.

— Μήτε γρύ! διότι ἄλλως θὰ διατάξω νὰ νὰ σᾶς ρίψωσι δεδεμένον εἰς τὴν εἱρκτήν.

Ἀλλ' ὁ κλητὴρ, ὅστις ἐν ἐλλείψει καρδίας εἶχε τοὐλάχιστον στόμαχον εὐγνώμονα, σπεύσας ἐπενέβη καὶ ὡς δημόσιος καὶ οὗτος ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ὑπάλληλος, κατώρθωσε δι' ὀλίγων λέξεων νὰ ἐξευμενίσῃ τὸν ὀργίλον γραμματέα.

Καὶ ὁ Ξαβιέρος δὲ ἐννόησε πλέον, ὅτι ἐν τῇ διασκεδαννυμένῃ ἤδη εὐθυμίᾳ αὐτοῦ ἐξεστόμισε πλείονα τοῦ δέοντος. Ὅθεν στραφεὶς πρὸς τὸν γραμματέα.

« Κύριε τῷ εἶπε, λυποῦμαι διότι μέλλοντες ἐφ' ἱκανὸν ἴσως νὰ διατελέσωμεν ὁμόστεγοι, προκαλοῦμεν ἐκ πρώτης ὄψεως ἀμοιβαίαν ψυχρότητα. Ἀνακαλῶ πᾶσαν ἐπιπολαιότητα ἥτις σᾶς δυσηρέστησε καὶ εἰμὶ εἰς τὰς διαταγάς σας.

Ὁ ὑπάλληλος τότε ἀναλαβὼν τὸν κάλαμον ὅνπερ ὀργίλως εἶχε καταρρίψει καὶ ἐκτελέσας τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους εἶπε πρὸς τὸν ἐν ὑπηρεσίᾳ νυκτοφύλακα, ὅστις ἐκοιμᾶτο ἐν τῇ γωνίᾳ περιμένων τὰς διαταγάς του.

« Λαρὸζ, πρῶτον δωμάτιον.

— Ἀκολούθει με εἶπεν ὁ Λαρὸζ τῷ περυλακισμένῳ.

Καὶ ὁ μὲν κλητὴρ ἀπεσύρθη ὁ δὲ Ξαβιέρος ἠκολούθησε τὸν φύλακα.

Διελθόντες δὲ διὰ πολλῶν χαμηλῶν θυρῶν καὶ δύο ὁροφὰς ἀνελθόντες ἔρθασαν εἰς διάδρομον μακρὸν ρυπαρὸν καὶ στενόν. Ὁ δὲ φύλαξ ἤνοιξε τὴν θύραν τοῦ δωματίου ἐν ᾧ ἔκειντο ἐπ' ἀχύρων περὶ τοὺς εἴκοσι δυστυχεῖς, ὧν τὸ θέαμα ἐνέπνεον οἶκτον καὶ ἀποστροφήν.

Διὰ τῆς ἀνοιγείσης θύρας ἐξεπέμπετο ἀὴρ δυσώδης ὅστις τὸ μὲν φῶς ὅπερ ὁ φύλαξ ἐκράτει παρὰ μικρὸν ἀπέσβεσε, τὸν δὲ νέον αἰχμάλωτον ἠνάγκασε νὰ ὀπισθοδρομήσῃ.

« Φοβεῖσθε; ἠρώτησεν ὁ Λαρόζ;

— Δὲν φοβοῦμαι τίποτε ἀπεκρίθη ὁ Ξαβιέρος, ἀλλ' ὑπολαμβάνω ὅτι δικαιοῦμαι νὰ ζητήσω δωμάτιον καὶ κλίνην πληρώνων. Καὶ συνάμα ἐξήγαγε ἐκ τοῦ θυλακίου του βαλάντιον ἀρκετὰ πλῆρες.

Οἱ τοῦ Λαρὸζ ὀφθαλμοὶ ἐξέστραψαν ὡς ἀδάμαντες. Ἐπί τινας δὲ στιγμὰς ἔμεινεν ἀκίνητος παρατηρῶν μετ' ἐκπλήξεως τὸν νέον περυλακισμένον.

« Ὤ! εἶπε τὸ εἶδα ἀμέσως ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος ὡς καθὼς πρέπει.

— Τὸ βαλάντιόν μου σὲ κάμνει νὰ βλέπῃς τοῦτο κατεργάρη.

— Λόγον τιμῆς, πρὶν τὸ εἶδα· καὶ ἂν ἔρθανες ἐνωρίτερα θὰ σὲ ἔδιδα ἀμέσως τὴν *πιστόλα* (α) γιατὶ αὐτὴ βλέπεις εἶνε γιὰ ἄνθρώπους ὅπως πρέπει 'σὰν τὴν εὐγενεία σου, ποὺ ξέρουν νὰ πληρώνουν. Μὰ ἔρθασες ἀργᾷ, καὶ ὁ μαγαζινιέρης ἐπλάγιασε καὶ ἡ ταβέρνα εἶνε κλεισμένη, καὶ πρέπει ἀμέσως νὰ κάμω τὸ γύρο μου. Θέλοντας καὶ μὴ, θὰ σὲ βάλλω γι' ἀπόψε ἐδῶ· μ' νᾶσαι ἥσυχος· ἐγὼ θὰ πῶ δύο λόγια στὸν ἐπιστάτη, καὶ θὰ περάσῃς ἐδῶ σὰν καὶ στὸ σπῆτι σου χωρὶς φόβον.

Ὁ Λαρὸζ εἶπεν ἀληθῶς; λέξεις τινὰς εἰς τὸν ἐπιστάτην ὅστις ἀκούσας ὅτι περὶ αὐτοῦ ἐπρόκειτο ἠγέρθη ἐκ τῆς κλίνης του· τώρα εἶπεν εἰς τὸν Ξαβιέρον, ἀποσυρόμενος, μπορεῖς νὰ κοιμηθῇ ἥσυχος, μὰ αὔριο δὲν θὰ λησμονήσω».

Ὁ δὲ ἐπιστάτης ὅστις ἤναψε φῶς τι πλησιάσας τὸν νέον ξένον του: θέλεις τῷ εἶπε νὰ πληρώσῃς τὸ καλῶς ὥρισες;

Ὁ Ξαβιέρος ἐξαγαγὼν τῷ προσέφερεν ἓν Λουδοβίκιον ὅπερ οὗτος ἐδίστασε κατ' ἀρχὰς νὰ λάβῃ, ἀμφιβάλλων περὶ γενναιοδωρίας οὕτως ἀπροσδοκήτου· ἀλλ' ἐπὶ τέλους τὸ ἔθεσεν εἰς τὸ θυλάκιόν του καὶ ὑπέλαβε προσκλίνων μετὰ σεβασμοῦ ἐνώπιον τοῦ νεωστὶ ἐλθόντος.

« Τώρα λάβετε τὴν καλωσύνην νὰ μοὶ δώσητε τὸ βαλάντιόν σας.

— Τὸ βαλάντιόν μου; ἠρώτησεν ὁ Ξαβιέρος συσφίγγων τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

— Μάλιστα Κύριέ μου. Καὶ τὸ βαλάντιόν σας καὶ τὸ ὡρολόγιον μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων του. Ἀκόμη καὶ τὰ κομβία τὰ ὁποῖα βλέπω στίλβοντα ἐπὶ τοῦ ὑποκαμύσου σας.

— Μὰ πῶς; Εὑρίσκομαι εἰς φωλεὰν λῃστῶν; φονέων;...

— Διόλου μάλιστα, συνήθως λέγομεν τὸ *καλὴ μέρα* μὲ τὸ σούρρωμα τοῦ ὡρολογιοῦ, καὶ τὸ *καλὴ σπέρα*, 'σὰν μᾶς τύχῃ τίποτε, παρὰ πέρα δὲν προχωροῦμαι, καὶ γιὰ τέτοια πράγματα δὲν μποροῦν βέβαια νὰ μᾶς βάλλουν στὰ σίδερα γιὰ πέντε χρόνια, γιαὐτὰ λοιπὸν, ἀπόψε δὲν θὰ σὲ σκοτώσῃ κανένας ἐδῶ, μὰ παστρικὰ παστρικὰ καὶ χωρὶς νὰ πάρῃς εἴδησινν θὰ σὲ σουρρώσουν ὅ,τι κ' ἂν ἔχῃς, ἐνῷ ἂν μὲ τὰ ἐμπιστευθῆς, σὲ δίδω λόγον τιμῆς πῶς δὲ θὰ τὰ γγίσῃ κανείς, καὶ ὅταν βγῆς ἀπεδῶ θὰ σ' ἐπιστραφοῦν σῶα καὶ ἀβλαβῆ, γιατὶ εἶμαι ἐπιστάτης, καὶ κανεὶς ἀπὸ τοὺς φίλους δὲν μπορεῖ νὰ πῇ τίποτε παραπάνω ἀπὸ τὄνομά μου.

Ὁ Ξαβιέρος ἐννόησε κάλλιστα ὅτι ὁ *κύριος ἐπιστάτης* ἦν ξετσιπωσμένος κλέπτης· ἀλλ' ἦν ἀδύνατον νὰ σώσῃ ἄλλως καὶ τὸ βαλάντιον καὶ τὰ κοσμήματά του, ὅθεν ἀπεράσισε νὰ τὰ δώσῃ εἰς τὸν ἐπιστάτην, ὅστις μετρήσας ἐπιμελῶς τὰ χρήματα, ἔθεσε τὰ πάντα ἐπὶ σανίδος ἄνωθεν τῆς κλίνης του τεθειμένης, ἔσβεσε τὸ φῶς, καὶ ἀπεκοιμήθη ὡς; ἐὰν τὰ ἐμπιστευθέντα αὐτῷ εὑρίσκοντο ἐν τῷ ἀσφαλεστέρῳ ταμείῳ.

Ἐκεῖνος δὲ μὴ ἀποφασίζων νὰ ἐξαπλωθῇ ἐπὶ τῶν ἀχύρων καὶ πλησίον ἀνθρώπων ὧν τὰ μὲν ἐνδύματα ἦσαν ρυπαρώτατα τὸ δὲ σῶμα ἐξέπεμπε δυσώδη μιάσματα, ἵστατο ἐπὶ ποδὸς περιπατῶν εἰς τὸ σκότος, ἐφ' ὅσον ἐπέτρεπε τὸ μικρὸν ἐλεύθερον διάστημα, καὶ ἐξακολούθησεν ὑποτονθορίζων, τοῦθ ὅπερ ἐδήλου παρ' αὐτῷ σπουδαίαν διανοητικὴν ἐνασχόλησιν.

« Φίλε, εἶπε τις τῶν κοιμωμένων ἀφυπνισθεὶς ὑπὸ τῆς μουσικῆς ταύτης· θὰ ξημερώσῃ καὶ αὔριον καὶ ταῖς ἄλλαις, καὶ θάχῃς καιρὸν νὰ τζαμπουνίζῃς. Ὁ δυστυχὴς ἐσιώπησεν ἀλλ' ἐξακολούθησε βηματίζων ἕως οὗ ὑπερβάλλουσα κόπωσις τὸν ἠνάγκασε ν' ἀναπαυθῇ. Ἐκαθέσθη τότε εἴς τινα τοῦ δωματίου γωνίαν καὶ ἀπεκοιμήθη βαθέως.

Περὶ δὲ τὴν αὐγὴν θόρυβος κλειδῶν καὶ κλείθρων ἀφύπνισε τὸν μέγαν τοῦτον ἔνοχον καταδικασθέντα νὰ στενάζῃ ὑπὸ τὴν σκιὰν σκυθρωπῶν τοίχων, διότι ἐπί τινας μόνον ἡμέρας παρέσχεν εὔθυμον εἰς τὸν τύπον ἐργασίαν.

Τοῦτο δὲ ἐκαλεῖτο *νόμος ἀντιποίνων* ὑπὸ τῶν καλῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, οἵτινες μὴ ἀρκούμενοι εἰς τὴν κτηνωδίαν αὐτῶν προσεπάθουν νὰ γίνωσι θηριώδεις.

Ὁ Ξαβιέρος ἀνοίγων τοὺς ὀφθαλμοὺς εἶδε τὴν μὲν θύραν ἀνοικτὴν τοὺς δὲ διὰ τὰ ἄχυρα περιφερομένους ἐντὸς τοῦ στενοῦ καὶ μελαγχολικοῦ διαδρόμου ὃν εἶχε διατρέξῃ τὴν παρελθοῦσαν νύκτα. Ἡτοιμάζετο δὲ νὰ τοὺς μιμηθῇ ἵνα ἀναπνεύσῃ ἀέρα ἧττον διεφθαρμένον ὅτε ἠκούσθη ἐπαναλαμβανόμενον τὸ ὄνομά του, καὶ ἐπεφάνη σπεύδων πρὸς συνάντησιν αὐτοῦ ὁ Λαρόζ.

«Ἔχω λόγον τιμῆς εἶπεν ἀποκαλυπτόμενος, σᾶς εἴπα ὅτι θὰ ἔχετε σήμερον τὴν πιστόλαν καὶ τὸ δωμάτιόν σας εἶνε ἕτοιμον. Θὰ σᾶς ὡδηγήσω εἰς τὸν ἐρυθροῦν διάδρομον τοῦ ὁποίου χάριτι θείᾳ καὶ εὐδοκίᾳ τοῦ κυρίου διευθυντοῦ, θὰ εἶμαι ἀπὸ σήμερον ὁ εἰδικὸς φύλαξ».

— Νομίζω ὅτι τὸ μέρος τοῦτο εἶνε προωρισμένον διὰ τοὺς ἕνεκα πολιτικῶν ἐγκλημάτων καταδικαζομένους;

— Πολιτικά!... ὁ λόγος τόχει. Ὅσω ὑπάρχουν πολιτικὰ ἔχει καλῶς. Ἀλλὰ τὸ Πουασὺ σήμερον μᾶς ἀδικεῖ πολύ· καὶ ἂν ἐκεῖ ἐδέχοντο μόνον πολιτικοὺς, θὰ εἴχομεν ἐδὼ πολλοὺς οὐτιδανούς.

— Καὶ ὁποίου εἴδους καταδίκους, θέτουσι μετὰ τῶν τοιούτων;

(α) Περὶ πιστόλας ἴδε Βισέτρη Φυλ. 13 σελ. 7 ἔτ. Β'. τοῦ «Σεραπείου».

— Χρύμ· ὀλίγον ἀπὸ κάθε εἶδος. Ὑπαλλήλους, τραπεζίτας πλουτίσαντας μὲ τρία φαλιμέντα, μπουνταλάδες οἵτινες ἐνῷ διαπραγματεύονται ἀδάμαντας, ἀφίνουσι μερικοὺς νὰ γλυστρήσουν εἰς τὴν τσέπην των· καὶ ἄλλους οἵτινες ἔχουν τὴν κακὴν μοῖραν νὰ κόπτουν πολὺ συχνὰ τὸν ῥῆγα.

— Καὶ ζοῦν σύμφωνοι ὅλοι οὗτοι;

— Τί θέλετε; ὅταν τις στενοχωρῆτε, δὲν τολμᾷ νὰ φανῇ δύστροπος, διότι τότε θὰ στενοχωρηθῇ πολὺ περισσότερον. Ὤ! θα ἴδητε θὰ ἴδητε.

Κατὰ τὸν διάλογον δὲ τοῦτον ὁ Ξαβιέρος ἀνεζήτει διὰ τοῦ βλέμματος τὸν ἐπιστάτην ὃν διέκρινε δίδοντα εἴς τινα γωνίαν μάθημα ταχυδακτυλουργίας εἴς τινα δόκιμον· διότι ἐδῶ πρὸ πάντων μορφοῦνται οἱ τέλειοι εἰς τὸ εἶδος των.

Μόλις ὅμως ὁ νέος περυλακισμένος τῷ εἶπε λέξιν τινα, ὁ καθηγητὴς διέκοψε τὸ μάθημά του, ἔδραμε πρὸς τὴν σανίδα ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐναπέθεσε τὸ βαλάντιον καὶ τὰ κοσμήματα καὶ λαβὼν αὐτὰ, τὰ παρέδωκε εἰς τὸν ἐκπεπληγμένον διὰ τὸ ἀνέπαφον αὐτῶν ἰδιοκτήτην των.

« Τώρα τῷ εἶπεν ὁ ἐπιστάτης, πρόσιξε, δὲν σοὶ δίδω καμμίαν ἐγγύησιν.»

— Ἐλθὲ ἐλθέ· εἶπεν ὁ Λαρὸζ ἐγὼ ἐγγυῶμαι περὶ πάντων, ἐφ' ὅσον ἐννοεῖται θὰ μένητε πλησίον μου· διότι παλαιὰν ἀλώπεκα 'σὰν ἐμὲ δὲν θὰ τὴν μάθῃ κανεὶς τὰ χρώματα· τριάντα καὶ ἓν ἔτη 'ποῦ εἶμαι ἐδῶ μέσα ἔμαθα καὶ τὰ παλαιὰ καὶ τὰ νέα παιγνίδια.

— Οὕτω λοιπὸν εἶπεν ὁ συγγραφεὺς, εὑρίσκεσθε ἐδὼ ἀφ' ὅτου τὸ Μοναστήριον μετεβλήθη εἰς φυλακήν;

— Ἀκριβῶς. Εἰσῆλθον ταυτοχρόνως μὲ τὸν Βουσώττον, τὸν ἀρχιδεσμοφύλακα.

— Ὤ! χαίρω πολύ.

— Εὐχαριστῶ· τίποτε. Φυλακὴ τριάντα ἑνὸς ἐτῶν.

— Λέγω ὅτι χαίρω πολὺ διότι εἶσαι ἄνθρωπος ἐξυπνος· καὶ ἐπειδὴ καὶ πολλὰ εἶδες καὶ πολλὰ ἤκουσας θὰ δυνηθῇς διὰ τῆς μνήμης νὰ μὲ βοηθήσῃς εἴς τινα γεγονότα τῶν ὁποίων θέλω νὰ γράψω τὴν ἱστορίαν.

— Ὅσον γιαὐτὰ δὲν θὰ εὕρητε καλλίτερον. Ἀφ' ὅτου εὑρίσκομαι ἐδῶ, οὐδὲν συνέβη μέγα ἢ μικρὸν τὸ ὁποῖον νὰ μὴ εἶδον ἢ ἤκουσα. Τώρα εἴμεθα εἰς τὸν ἐρυθροῦν διάδρομον, θὰ εὕρομεν κατόπιν καιρὸν νὰ 'ξαναμιλήσωμεν. Ὡς τόσον ἰδοὺ τὸ δωμάτιόν σας ἀριθ. 17 εἶνε ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον κατῴκησεν ὁ Κ. Βερανζέρος. Ἀνοίγει καὶ κλείει μόνον ἔξωθεν· ἀλλὰ ὅτι δὲν εἴμεθα ἐδῶ εἰς τοὺς διὰ τὰ ἄχυρα πάλιν ὅμως λάβετε τὰ μέτρα σας γιατὶ δὲν σᾶς ἐγγυῶμαι.

III

Ο ΕΡΥΘΡΟΥΣ ΔΙΑΔΡΟΜΟΣ

Τὸ παραχωρηθὲν εἰς τὸν Ξαβιέρον δωμάτιον ἦν μέλαινα φυλακὴ περιέχουσα κλίνην ἀνεκτὴν καθέκλας βαναύσους ἀλλὰ στερεάς, καὶ τράπεζαν. Εἰς μίαν δὲ τῶν γωνιῶν καὶ θερμάστραν, ἣν ὁ νέος ἐνοικιαστὴς κατώρθωσε νὰ διατηρήσῃ πληρώνων ἰδιαίτερον ἐνοίκιον· διότι ὡς ἐν πάσαις ταῖς φυλακαῖς οὐδὲν γίνεται καὶ ἐνταῦθα ἄνευ χρημάτων.

Ἀφοῦ δὲ ἐποίησε δι' ἁπλοῦ βλέμματος ἐπιθεώρησιν τῶν ἐπίπλων του ὁ Ξαβιέρος ὤθησε τὰς ἐρεύνας καὶ εἰς τὰ πέριξ, ἐπιφυλαττόμενος νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς γείτονάς του ὅταν ἤθελε λάβῃ εὐρυτέρας παρὰ τοῦ Λαρὸζ περὶ αὐτῶν πληροφορίας.

Ἐκ πρώτης δ' ὄψεως ἀνεγνώρισεν ὅτι τὸ ἐπίθετον τοῦ μέλανος θὰ ἦτο καταλληλότερον τοῦ ἐρυθροῦ εἰς τὸν διάδρομον ἐκεῖνον· διότι ἀληθῶς ἦν μακρὸς καὶ σκοτεινὸς ἔχων ἑκατέρωθεν δύο σειρὰς κελλίων, καὶ ἐρωτίζετο μόνον ὑπὸ τῆς ἑτέρας· τῶν ἐσχατιῶν του· οὐ μόνον σκοτεινὸς ἦτο, ἀλλὰ καὶ ρυπαρὸς καὶ ἀποτρόπαιος.

« Ἡ ἐν τῇ φυλακῇ ταύτῃ δίαιτα λέγει ὁ Αλές ανδρος Δελαπόρτας εἰς τὰ ἀπομνημονεύματα αὐτοῦ, εἶναι λίαν κακή, ἡ δὲ ἐπικρατοῦσα ἐν αὐτῇ μεγάλη ἀκαθαρσία ὅλως ἀδικαιολόγητος· οἱ τοῖχοι μένουσιν ἐπὶ πλείονα τῶν εἴκοσι ἐτῶν ἄνευ λευκοῦ κονιάματος· τὰ πάντα δὲ ἀνομολογοῦσι τὴν ἀκηδείαν τῆς ἀνωτέρας ἀρχῆς, καὶ τὴν ἀμέλειαν τῶν ὑποδεεστέρων· τὸ δὲ νοσηλευτήριον εἶνε καὶ ρυπαρώτερον καὶ χεῖρον τῶν ἄλλων τῆς οἰκίας μερῶν διατηρούμενον».

Ὅλα δὲ ταῦτα ἀληθέστατα ὄντα παρίστων τὴν μίαν τοῦ μεταλλίου ὄψιν· διότι ἀπεριόριστος αὐθαιρεσία λίαν ἄλλως ἐπαισθητή ἐστιν ὅτε καθεσταμένη ἐβασίλευε διηνεκῶς ἐν τῷ τόπῳ ὑπὸ μόνου τοῦ τύπου ἐνίοτε περιοριζομένη. Διότι ὁ κατὰ σύστασιν τῆς δουκίσσης Δὲ Ἀγγουλέμης διευθυντὴς, ἀνὴρ δύστροπος καὶ αὐστηρὸν ἠθῶν ἐδράττετο πάσης εὐκαιρίας ἵνα καταστήσῃ ἐπαισθητὴν τὴν σκληρότητα αὐτοῦ, ἀλλὰ φοβούμενος ὑπερβαλλόντως τὰς ἐφημερίδας καὶ τοὺς ἐφημεριδογράφους ἐχαλιναγώγει τὰς βιαίας του ὁρμὰς ὡς τοῦτο καταφαίνεται ἐκ τῶν ἑπομένων.

Κατὰ τὸν κανονισμὸν οἱ ἔγκλειστοι ὤφειλον νὰ συναναστρέφωνται μετὰ τῶν ἐπισκεπτομένων αὐτοὺς διὰ μέσου πυκνοῦ δυκτιωτοῦ καὶ ἐπὶ χρόνον βραχύτατον, ἢ κατὰ συγκατάβασιν ἐντὸς μικρᾶς αἰθούσης, καθίσματα βάνουσα ἀντὶ παντὸς ἐπίπλου εἰς τοὺς τοίχους προσηρμοσμένα ἐχούσης.

Ἐπειδὴ ὅμως οἱ κύριοι συντάκται τὸ πρῶτον μεμψιμοιρήσαντες ἔπειτα σφοδρότερα ἐξέφερον παράπονα καὶ ἠπείλησαν ὅτι θὰ δημοσιεύσωσι συλλογὴν πιέσεων καὶ βασάνων ἀνηκούστων ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς ὑπὸ τὰ κλεῖθρα, ὁ Διευθυντὴς ταῦτα ἀκούσας συνεκάλεσε τοὺς ἐπὶ ἀθυροστομίᾳ τοῦ τύπου καταδικασθέντας, καὶ παραστήσας αὐτοῖς ὅτι προσωπικῶς δῆθεν οὐδὲν ἐκ τῆς παρασκευαζομένης προσβολῆς ἐφοβεῖτο, διότι οἱ κανονισμοὶ δὲν ἦσαν ἔργον ἴδιον ἀλλὰ τῶν ἀνωτέρων τῆς ἀστυνομίας ὑπαλλήλων, προσέθηκεν ὅτι, ἐπειδὴ πάντοτε ὡς πατὴρ πρὸς ὑμᾶς διήγαγον, μοὶ ἀπαρέσκει δὲ λίαν ἡ ἐν δυσαρεσκείᾳ τοῦ λοιποῦ διαβίωσις, θέλω νὰ ποιήσω παραχώρησιν ἔστω καὶ πρὸς ἴδιον ἐμαυτοῦ κίνδυνον· τοῦ λοιποῦ οἱ ἐξ ὑμῶν ἔγγαμοι θὰ δύνανται νὰ δέχωνται παρ' ἑαυτοῖς τὰς συμβίους τὰ τέκνα των, τοὺς πατέρας καὶ τὰς μητέρας των.....

— Πῶς! ὑπέλαβέ τις τῶν ἀπαιτούντων· θὰ ἔχετε τὴν σκληρότητα νὰ ἀποκλείσητε τοὺς θείους τὰς θείας τοὺς ἐξαδέλφους ἢ ἐξαδέλφας; τοῦτο θὰ εἶνε βαρβαρότης.

— Ὁρίσωμεν εἶπεν ἕτερος, ὅτι ἕκαστος ἐξ ἡμῶν δύναται νὰ δεχθῇ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του.

— Ἔστω οὕτως! εἶπεν ὁ Διευθυντὴς ἐν ἀπροσδοκήτῳ στιγμῇ γενναιότητος.

— Κύριοι προσέθηκεν ἕτερος· ὁμιλεῖτε ὡς ἀληθεῖς; ἐγωϊσταί! λησμονεῖτε ὅτι ἐν τῷ ἐρυθρῷ διαδρόμῳ ἔχομεν συντρόφους, ἤττον καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἐνόχους! Εἷς ἐξ αὐτῶν εὑρίσκεται ἐνταῦτα διότι ἔσειρε σφοδρότερον τὸ οὖς τοῦ ταταστρέψαντος αὐτὸν Ἰουδαίου· ἕτερός τις διότι ἐτόλμησε νὰ ποιήσῃ ξύσματα πλέον τοῦ δέοντος ἐπαναληφθέντα ἐν τῷ προικοσυμφώνῳ αὐτοῦ κτλ. Ὁ κύριος Διευθυντὴς δέον νὰ ἐπιδαψιλεύσῃ τὴν γενναιοδωρίαν αὐτοῦ εἰς πάντας τοὺς διαδρόμους τοὺς κατοίκους ἵνα γένηται ἡ εἰρήνη.»

Ὁ Κ. Διευθυντὴς ἔκαμε μέν τινας ἐνστάσεις, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἐνέδωκε. Κύριος δὲ οἶδε ὁποῖαι ὑπῆρξαν αἱ συνέπειαι.

Διότι ἐξάδελφοι μὲν ἐπισκεπτόμενοι προσῆλθον ὀλίγοι, ἀλλ' ἐξαδέλφαι!....

Βραχηδὸν, διότι ἐσθῆτες ἐκ μετάξης καὶ κοντοὶ ποδόγυροι συνέδραμον ἀπὸ τῶν τεσσάρων τοῦ ὁρίζοντος σημείων, ἐν τῇ κατῃ ταύτῃ διαμονῇ κατὰ σμήνη ὁ δὲ ἐντὸς τ φυλακῆς Ξενοδόχος οὐδέποτε ἐποίησε τὴ καύτην ἐργασίαν.

Ἡ κατάστασις δὲ αὕτη ἐξηκολούθησε μέχρις οὗ ἐργασίαι πρὸς εὕρυνσιν τῆς φυλακῆς γενόμεναι ἐπέβαλον τῷ διευθυντῇ τὴν ἄρσιν τῆς πρὸς ἐπισκέψεις παραχωρηθείσης ὀδείας.

Γνωστὸν ὅτι αἱ πρῶται τῆς αἰχμαλωσίας ἡμέραι εἰσὶ πάντοτε πλήρεις ἀνίας· ὁ δὲ Ξαβιέρος εἰ καὶ ἀμυδρῶς διορῶν τὴν εἰς τὸ μέλλον πορείαν τῆς τύχης αὐτοῦ, ὑπέθετεν ὅμως ὅτι ἡ ζωὴ ἔσται αὐτῷ λίαν ἀνεκτὴ· ἐν τούτῳ δὲ ἐπελθὼν ὁ Λαρὸζ εἶπεν αὐτῷ.

« Ἄχ, ἄ! λαμβάνετε τὸ τῶν γραφείων ὕφος, καὶ τοῦτο εἶνε καλὸν σημεῖον, αἱ πρῶται ἡμέραι βέβαίως δὲν εἶνε εὔθυμοι, ἀλλὰ θὰ ἴδητε ὅτι εὐκόλως πᾶς τις ἐξοικειοῦται.

— Ἐσκεπτόμην νὰ ἐπισκεφθῶ τινας τῶν γειτόνων μου, εἶπεν ἐκεῖνος, εἴπετέ μοι ποῖα εἶνε τὰ κελλία τῶν πολιτικῶν καταδίκων;

— Ἂν τοιούτους μόνον ἐπισκέπτησθε, ταχέως θέλετε τελειώσει, πρὸς τὸ παρὸν τρεῖς μόνον τοιούτους ἔχομεν· τὸν ταγματάρχην Σ... φυλακισθέντα διότι ἐπεχείρησε νὰ προσέλθῃ εἰς τὰ στίφη τοῦ Μινᾶ ἐν Ἱσπανίᾳ καὶ τοὺς ὑπασπιστὰς Ροβέρτον καὶ Γκαγιάρ, μέλη τῆς συνομωσίας τοῦ 1820, δύο εὐέλπιδας τῶν ὁποίων τὸ μάτι δὲν θολόνει, ἡ δὲ βουλὴ τῶν ὁμοτίμων μικροῦ δεῖν ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς θινώδους ἀκτῆς, ἵνα τοὺς

σμικρύνῃ κατὰ σπιθαμήν. Εἶσθε ὁ τέταρτος πλὴν ἔστε ἥσυχος διότι οἱ ἐν τῷ παλατίῳ μεριμνῶσιν ἵνα μᾶς ἀποστείλωσι καὶ ἄλλους. Ἐν τούτοις θέλετε τὸ πρόγευμά σας;

— Καὶ δύναμαι νὰ προμηθευθῶ τρόφιμα;

— Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν τρόπον καθ' ὃν θέλετε νὰ τὸ πράξητε· διότι ἐνῷ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγὴ τῆς ρακῆς τῶν πνευματωδῶν καὶ τοῦ οἴνου, στοιχηματίζω ὅτι ἐνταῦθα πίνεται κονιὰκ καὶ καμπανίτης πλείων τοῦ παρὰ τῷ διευθυντῇ ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα εἰσαγομένου, μεθ' ὅλην τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τεταγμένων κατασκόπων.

— Τὸν δὲ τρόπον θὰ μοὶ τὸν ὑποδείξητε;

— Τὸν ἔχετε εἰς τὸ θυλάκιον. Ἐὰν ἀνοίξητε τὴν χεῖρα, θὰ κλείσωσι τοὺς ὀφθαλμούς· ταύτην δὲ τὴν ἑσπέραν ὁ Βαρῶνος Δε Κορνεβίζος προσφέρει διὰ τοῦ μέσου τούτου μέγα δεῖπνον ὑπὲρ τῆς συμφιλιώσεως τοῦ ταγματάρχου μετὰ τῶν ὑπασπιστῶν μεθ' ὧν ἐπί τινα καιρὸν διετέλεσεν δυσηρεστημένος· ἐννοεῖται οἴκοθεν ὅτι δὲν θὰ ἀρκεσθῶσιν εἰς τὴν γλισχρότητα τοῦ ἐσωτερικοῦ ταβερνάρη. Ἀλλὰ θὰ ἴδητε τοῦτο, διότι γνωρίζουσιν ἤδη ὅτι εἶσθε ἐδῶ καὶ πιθανῶς θὰ προσκληθῆτε.»

Ἀλλ' ἄς γνωρίσωμεν πρὸ τούτου τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος πρόσωπα τῆς διηγήσεως ἡμῶν.

Ὁ ταγματάρχης Σ. δὲν ἦτο ἄνθρωπος τοῦ κοινοῦ πάτου, διότι ἐνῷ τῷ 1792 ἦτο ἁπλοῦς ἐθελοντής, μετὰ δύο ἔτη προήχθη εἰς λοχαγόν. Ὢν δὲ ἀγαθὸς τίμιος καὶ γενναῖος ἠγάπα τὴν Γαλλίαν ἀμεριμνῶν περὶ τῶν κυβερνώντων αὐτήν, τοῦτο δὲ οὐδὲν παρενέβαλε πρόκομμα εἰς τὸ νὰ γίνῃ διαδοχικῶς ταγματάρχης Βαρῶνος καὶ ἀξιωματικὸς τῆς ἐντίμου Λεγεῶνος. Πλὴν ὁ γενναῖος ταγματάρχης ἦτο ἐκ τῶν αἰσθανομένων τὴν καρδίαν νεανικώτερον ἐντὸς τοῦ στήθους αὐτῶν πάλλουσαν, διὸ καίπερ τεσσάρων πρὸς τοῖς πεντήκοντα ἐτῶν, εἶχε πάθη ζωηρότερα ἢ ὅτε ἦτο εἰκοπενταετής· τοῦτο δὲ κυρίως ἐπέσυρε κατ' αὐτοῦ τὴν ποινὴν ἥνπερ ὑφίστατο, καὶ ἰδοὺ πῶς.

Ἡ παλινόρθωσις διακόψασα τὸ τοῦ Σ. ὡς καὶ τόσων ἄλλων στάδιον κατεδίκασεν αὐτὸν εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ καὶ εἰς τὴν ἀπραξίαν, ὅθεν ὥρμησεν ἐπὶ τὰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις.

Ἀλλὰ ἀσχόλησις περὶ τὴν βιομηχανίαν μετὰ συνεχῆ εἴκοσι ἐτῶν ἐν τοῖς πεδίοις τῆς μάχης παρουσίαν, ἦν αὐτόχρημα καταστροφή. Δι' ὃ καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀπώλεσε πᾶν ὅ,τι ἐκέκτητο, τῷ ὑπελήφθη δὲ μόνον τὸ ξίφος· ἀλλ' ἡ λυμφαντικῆς κράσεως καὶ ψευδευλαβὴς κυβέρνησις ἀπεποιεῖτο αὐτὸ κατ' ἀρχάς. Ἔκτοτε κατετάχθη μεταξὺ τῶν ἀναφανδὸν δυσηρεστημένων οἵτινες τότε προσήρχοντο εἰς τοὺς καρβονάρους, ἤτοι συγκατελέγοντο ἐν τῇ τρομερᾷ ἐκείνῃ ἑταιρίᾳ ἥτις μικροῦ δεῖν παρήλαξε τὴν ὄψιν τοῦ κόσμου.

Μετ' ὀλίγον ὁ Λουδοβῖκος XVIII ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ἱσπανίας προτιθέμενος νὰ καταστήσῃ ἀπόλυτον τὴν ἀρχὴν τοῦ Φερδινάνδου VII, καταστρέφων τὸ σύνταγμα, ὅπερ ὁ τελευταῖος ἐνόρκως ἀπεδέξατο. Ἐκ τούτου ὅλοι οἱ τῆς αὐτοκρατορίας παλαιοὶ στρατιῶται συνεκινήθησαν, σωρηδὸν δὲ μεταβάντες εἰς τὴν Ἱσπανίαν, ἐσχημάτισαν τὰ τῶν ἐθελοντῶν τάγματα, τὰ σκοποῦντα οὐχὶ τὸν κατὰ τῆς Γαλλίας πόλεμον, ἀλλὰ τὸν ἐκθρονισμὸν τῶν ἀποτροπαίων Βουρβόνων· ὁ ταγματάρχης Σ.... διορισθεὶς ἀρχηγὸς, πολλὰς ἐπεφορτίσθη ὑπὸ τῆς διευθυνούσης ἐπιτροπῆς ἀποστολάς. Φθὰς δὲ εἰς Ὀρλεάνην ἀφοῦ διέτρεξε τοὺς τοῦ ἐσωτερικοῦ Νομοὺς, ὁ γηραιὸς στρατηγὸς κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, τῆς «Χρυσῆς Σφαίρας», καὶ ἐδείπνησεν εἰς τὴν κοινὴν τράπεζαν. Πλησιάσας δὲ μετὰ τοῦτο εἰς τὴν ἑστίαν διότι ἐπεκράτει δριμὺ ψῦχος, εἶδεν εἰς τὴν ἀπέναντι γωνίαν νέαν τινὰ γυναῖκα ἀρκούντως ὡραίαν ἧς οἱ ὡραῖοι μέλανες ὀφθαλμοὶ ὑγροὶ τότε, ἐφαίνοντο ὑπὸ τῆς θλίψεως καταπεπονημένοι.

«Κυρία τῇ εἶπε συγχωρήσατε παρακαλῶ τὴν ἀδιακρισίαν μου, διότι εὐκολώτατα διαβλέπει τις ὅτι μεγάλη δυστυχία σᾶς πιέζει, καὶ ἀναγκάζηται οὕτως εἰπεῖν νὰ σᾶς προσφέρῃ βοήθειαν καὶ παραμυθίαν».

— Ἀληθῶς κύριε τὴν στιγμὴν ταύτην εὑρίσκομαι εἰς λίαν δυσχερῆ θέσιν· οὐδὲν δὲ ὑπάρχει τὸ κωλύον νὰ σᾶς δηλώσω τὴν αἰτίαν, καὶ τὸ ὄνομά μου δὲ μόνον ἤθελεν ἴσως ἀρκέσει πρὸς δικαιολόγησιν τῆς συμπαθείας τὴν ὁποίαν ἤθελε πᾶς τις συγκαταγεύσει νὰ λάβῃ ὑπὲρ ἐμοῦ,

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐξῆψαν ἔτι μᾶλλον τὴν τοῦ ταγματάρχου περιέργειαν· καὶ ἐπειδὴ ὡς εἴπομεν ἤδη ἡ γυνὴ ἦτο ὡραία, ὁ δὲ γηραιὸς παλικαρᾶς μας λίαν πρὸς ἔρωτας ἐπιρρεπὴς προσέφερεν σχεδὸν ἐπισήμως τὰς ὑπηρεσίας του.

Ἄχ! κύριε εἶπε τότε ἐκείνη, ὁ οὐρανὸς σᾶς ἀπέστειλε πρὸς βοήθειάν μου, ἐπιθυμῶ δὲ ἐν περιπτώσει οὕτως ἀκροσφαλεῖ ἀποδεχομένη τὰς ὑπηρεσίας σας, νὰ σᾶς καταστῶ ὡς οἷόν τε γνωστή. Ἐγεννήθην εἰς Κορσικὴν, καὶ ὀνομάζομαι Μαρία Δορία. Ἀρκοῦν δὲ ὑπολαμβάνω πρὸς τὴν δέουσαν τῆς ἐπισημότητος τῆς οἰκογενείας μου ἐκτίμησιν, τὸ ὅτι μεταξὺ τῶν προγόνων μου συγκαταλέγεται καὶ εἷς Δόγης τῆς Βενετίας· ὅτε δὲ τῷ 1815 ὁ βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως Ἰωακεὶμ Μουρὰτ κατέφυγεν εἰς τὴν Κορσικὴν, εὗρεν ἄσυλον παρὰ τῷ ἐμῷ πατρὶ ὅστις ἱκανὰ διατρίψας ἔτη εἰς τὴν Αὐλὴν τῆς Νεαπόλεως, ἦν μέχρι φανατισμοῦ ἀφωσιωμένος τῷ βασιλεῖ. Διὰ τοῦτο δὲ ὅτε, ὡς ὁ Ναπολέων ἐκ τῆς νήσου Ἔλβας, ἐπεχείρησε καὶ ὁ Ἰωακεὶμ νὰ ἐπανακτήσῃ τὸν ἐν Νεαπόλει θρόνον του, ὁ πατήρ μου πωλήσας ἅπασαν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ τῷ ἠκολούθησεν ἵνα βοηθήσῃ τὸν βασιλέα του καὶ διὰ τῆς περιουσίας του καὶ διὰ τῆς ζωῆς του. Γνωρίζετε ὁπόσον μοιραίως ἀπέληξεν ἡ ὀλεθρία ἐπιχείρησις, ἧς θύμα ἔπεσεν ὁ βασιλεὺς ὡς εὐτελής τις κακοῦργος, ἀλλ' ὁ πατήρ μου δὲν ἐπεῖδε τὸ τέλος τῆς φρικώδους ἐκείνης κατὰ τοῦ βασιλέως ἐκδικήσεως, διότι εὑρέθη ἐν τῇ πάλῃ τῇ πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Βασιλέως συναφθείσῃ, τὰ δὲ τέκνα πλουσίου ἀπογόνου τοῦ ὑπερτάτου τῆς Βενετίας ἄρχοντος ἀπελείφθησαν οὐ μόνον ὀρφανὰ ἀλλὰ καὶ πτωχά· ὁ ἀδελφός μου δὲ ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ἐν τῷ Νεαπολιτικῷ στρατῷ ὡρκίσθη τὴν ἐκδίκησιν πατρὸς ἅμα καὶ σεβαστοῦ κυριάρχου. Γνωστὸν δὲ τί σημαίνει παρὰ τῷ Κόρσῳ ἡ ἐκδίκησις καὶ ὅτι οὐδέποτε ἡ ἔφεσις αὐτῆς ἀποσβέννυται. Ὅθεν μετέβη εἰς Παρισίους ἵνα δράξῃτε πάσης εὐκαιρίας πρὸς κορεσμὸν τοῦ μίσους αὐτοῦ. Μαθοῦσα δὲ πρό τινος ὅτι εὑρίσκετο εἰς θέσιν λίαν δυσχερῆ, ἐπώλησα, ἵνα σπεύσω πρὸς βοήθειαν αὐτοῦ, τὰ ὑπολειφθέντα μοι πολύτιμα κοσμήματα καὶ αὐτοὺς τοὺς τῆς μητρός μου ἀδάμαντας οὓς προυθέμην νὰ κρατήσω ἐς ἀεὶ, καὶ ἀνεχώρησα εἰς Παρισίους, ὅπου ἀφικομένη ἔμαθον ὅτι ἐκεῖνος ἀνεχώρησε μεταβὰς εἰς Ἱσπανίαν ὅπου καὶ εὑρίσκεται ἐν τῇ λεγεῶνι τῶν ξένων τοῦ στρατηγοῦ Μινᾶ».

Ὁ ταγματάρχης ἐξεπλάγη πως διότι καὶ αὐτὸς ἡτοιμάζετο νὰ μεταβῇ εἰς Ἱσπανίαν ἵνα τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς λόχου τινὸς ἐθελοντῶν οὓς στρατολογήσας ἐκ διαφόρων μερῶν κατώρθωσε νὰ εἰσαγάγῃ κατὰ μικρὰ ἀποσπάσματα εἰς τὴν Καταλωνίαν. Ἐπειδὴ δὲ ἐπεχείρησε τὸ τελευταῖον τοῦτο ταξείδειον, πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν ἀναγκαίων πρὸς τὴν ἐπικίνδυνον ἐπιχείρησίν του χρημάτων, εὑρίσκετο μᾶλλον διατεθειμένος νὰ διεκπεραιώσῃ κατ' ἀρέσκειαν τὸ συμβεβηκὸς, ὅπερ ἀπήντησε κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

Ἡ ὡραία ἔνδακρυς ἐπανέλαβε.

« Πρωΐας ἀνεχώρησα ἐκ Παρισίων πρὸς τὸ Βορδῶ, ὅπου φίλος τις οἰκογενειακὸς ἔμελλε νὰ μοὶ παράσχῃ τὰς ἀναγκαίας πρὸς συνάντησιν τοῦ ἀδελφοῦ μου ὁδηγίας, ἀλλὰ φαντάσθητε τὴν ἀπελπισίαν μου ὅτε, ἀφικομένη ἐνταῦθα, παρετήρησα ὅτι τό τε βαλάντιον καὶ τὸ χαρτοφυλάκιόν μου ἔλειπον. Ἐπειδὴ δὲ ἦν ἀδύνατον νὰ μοὶ ἀφαιρεθῶσιν ἐν τῇ ἁμάξῃ διότι ἦμην μόνη, συμπεραίνω ὅτι μοὶ ἐκλάπησαν ἐν τῇ αὐλῇ τῶν δημοσίων ἁμαξῶν, ἀληθῶς δὲ ἐνθυμοῦμαι ὅτι δύο ἄνθρωποι συνεκρούσθησαν σφοδρῶς κατ' ἐμοῦ καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ὁδηγός μὲ ἐβοήθει νὰ λάβω θέσιν. Σᾶς λέγω δὲ ταῦτα, κύριε, διότι τὸ ἔντιμον σημεῖον ὅπερ φέρετε μοὶ ἐμπνέει πᾶσαν ἐμπιστοσύνην· οὐδόλως δὲ φοβοῦμαι μὴ ἐκθέσω τὸν ἀδελφόν μου ὄντα ἐν τῷ ἀσφαλεῖ. Ἤδη οὐδὲν μοὶ ὑπολείπεται ἢ νὰ ἐπανέλθω εἰς Κορσικὴν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ μου, ὅπου ἴσως θέλω εὕρει τὰ πρὸς τοῦτο μέσα, ἀλλά.....

Καὶ, μὴ τελειώσασα τὴν φράσιν της, ἀπέμαξε τὸ δάκρυ, ὅπερ ἔστιλβεν ἐπὶ τῶν βλεφαρίδων τῶν ὡραίων ὀφθαλμῶν της.

« Παρηγορήθητε κυρία τῇ εἶπεν ὁ φιλάρεσκος ταγματάρχης. Αὔριον ἐὰν θέλητε, θὰ ἐπανέλθωμεν ὁμοῦ εἰς Παρισίους, ὅ,τι δήποτε δὲ καὶ ἂν συμβῇ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἐσώμεθα εἰς Ἱσπανίαν».

— Ἄχ! κύριε ἡ εὐγνωμοσύνη μου ἔστε αἰώνιος.

— Μὴ ὁμιλῶμεν περὶ τούτου· παρετήρησα ὅτι δὲν ἐλάβετε μέρος εἰς τὴν τράπεζαν καὶ ἤδη ἐννοῶ τὸ κωλύσαν ὑμᾶς. Εἶνε ἐπάναγκες νὰ ἐπανορθωθῇ ἡ ἔλλειψις αὕτη, θὰ ζητήσω δωμάτιον

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ:

Ε. ΣΤΕΙΝ. Κα άστημα ἐνδυμάδων δι' ἄνδρας καὶ παιδία — Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. — Πλατεία Μεχμὲτ Ἀλῆ. — Ἐν Καίρῳ ὁδὸς Μούσκι.

Οἱ βουλόμενοι νὰ τιμήτωσι τὸ ἐν λόγῳ μέγα κατάστημα, εὑρήσουσι ποικιλλίαν ἐνδυμάτων, κομψότητος ἰδ αζούσης, τοῦ τελευταίου συρμοῦ, καὶ ποιότητος ἀρίστης

Τοιαύτη εἶναι ἡ ποιότης τῶν ἐμπορευμάτων καὶ ἡ συγκαταβατικὴ αὐτῶν τιμή, ὥστε οὐδεὶς τῶν προσερχομένων ἀπέρχεται χωρὶς ν' ἀγοράσῃ τι.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ, Δι' ἄνδρας καὶ παιδία A. Mayer et C°. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Πλατείᾳ Μοχάμετ Ἄλη, παρὰ τῇ Ὀκέλλᾳ Nuova καὶ ἐν Καΐρῳ ὁδὸς Μούσκη. Ἐν τῷ ἀξιοσυστάτῳ τούτῳ καταστήματι εὑρίσκουσιν οἱ ἀξιότιμοι ἀγοραστὰι ἐνδυμασίας ἀρίστης ποιότητος εἰς τιμὰς μετριοτάτας, πίλους δι' ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδία, ὑποδήματα, ἀσπρόρουχα λινὰ καὶ πάντα τὰ ἀπαιτούμενα εἴδη διὰ ταξείδια.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ, Α. Μανδᾶ Χημικὰ καὶ Φαρμακευτικὰ προϊόντα. Εἰδικὰ φάρμακα Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας. Ἐπίδεσμοι καὶ κλυστήρια, καὶ παντὸς εἴδους ἐργαλεῖα ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως. Μεταλλικὰ ὕδατα. Πώλησις χονδρικὴ καὶ λιανική.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΑΠΝΩΝ, Ἀγιασουλοὺκ καὶ Ἐργοστάσιον Σιγαροχάρτων Ἰωάνν. Λαγουδάκη. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῇ Γαλλικῇ Ὀκέλλᾳ. Ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τούτῳ κατασκευάζονται σιγαρόχαρτα πάσης ποιότητος καὶ παντὸς μεγέθους εἰς τιμὰς μετρίας.

Πωλοῦνται καπνὰ χονδρικῶς ποιότητος ἀρίστης Ἀγιασουλούκ.

LANCASHIRE,— Fire and Life insurance Company Κεφάλαιον 2,000,000 λίραι, Manchester

Πράκτωρες ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Χωρέμη Μπενάκη καὶ Σα.

LA CENTRALE.— Ἀνώνυμος ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία κατὰ τοῦ πυρός. Κεφάλαιον 5,000,000 φράγκων. Παρίσιοις ὁδὸς Richelieu ἀριθμὸς 108. Γενικὸς κατὰ τὴν Αἴγυπτον πράκτωρ, Ἰωάν. Κ. Σεβαστόπουλος. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁδὸς Ἀδὶπ οἰκία Ζηροῦ.

Ἐν τῇ πλατείᾳ καὶ ἀπέναντι ἀκριβῶς τοῦ Ἰκρίου, ἔνθα παίζει ἡ Μουσικὴ, ἤνοιξεν ὁ κύριος Χαρακόπος Ἑλληνικὸν Βιβλιοπωλεῖον, ἐν ᾧ πωλοῦνται εἰς μετριωτάτας τιμὰς πάντα τὰ εἴδη τῶν βιβλίων. Οἱ προσερχόμενοι θέλουσι κατὰ πάντα μένει εὐχαριστημένοι. Δέχεται καὶ παραγγελίας διὰ πᾶν εἶδος βιβλίου.

Οἱ κ. κ. Π. Τσαλαμάγκος καὶ Δεπάστας λαμβάνουν τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσωσι τὸ κοινὸν, ὅτι εἰς τὸ κατὰ τὴν πλατεῖαν Μοχάμετ Ἄλη καὶ ἐν τῇ ὁδῷ *Βίσμαρκ* κατάστημά των, εὑρίσκεται καὶ πωλεῖται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τιμὰς συμφερούσας, γνήσιος καφὲς τῆς Μόκας ποιότητος ἀρίστης.

Προμηθευόμεν οἱ τὸν ἐκλεκτότερον καφὲν ἐκ Χοδεϊδὰ, ἔνθα πρό τινος συνέστησαν ἐπὶ τούτῳ κατάστημα, πεποθασιν ὅτι πλειότερον παντὸς ἄλλου θὰ εὐαρεστήσωσι τοὺς προσερχομένους ἀγοραστὰς προσφέροντες αὐτοῖς ἐπὶ ἐγγυήσει οὐ μόνον γνήσιον ἀλλὰ καὶ ἀρίστης ποιότητος καφὲν τῆς Μόκας.

ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ.— Ὁδὸς περιπάτου, ἰδιοκτησία Τουσοὺμ Πασσᾶ. Τὸ σχολεῖον τοῦτο, διανύον ἤδη τὸ πέμπτον ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ ἔτος χωρὶς νὰ συμβῇ οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον δυσάρεστον, παρέχει ἀρκοῦσαν ἐγγύησιν πᾶσιν, οὐ μόνον περὶ τῆς εὐμεθόδου διδασκαλίας ἀλλὰ καὶ τῆς μετ' ἐπιστασίας διευθύνσεως αὐτοῦ.

Πλὴν τῆς ἐλευθέρας καὶ τῆς ἐπὶ τῶν γυμναστηρίων γυμναστικῆς διδάσκεται ἡ σποθατκία καὶ ραβδομαχία.

Ἐπίσης ὑπάρχει ἐν τῷ σχολείῳ καὶ λουτρὸν ἐπιβρόχιον.

Πληροφορίαι περισσότεραι διδονται παρὰ τοῦ διευθύνοντος κ. Καλλιδου.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ.—Αἱ χῶραι τῶν Μηλωτῶν, μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Τὸ ρηθὲν σύγγραμμα μετὰ φιλοκαλίας ἐκτετυπωμένον καὶ μετ' εἰκονογραφιῶν τιμᾶται ἡμίσεος φράγκου τὸ τεῦχος καὶ πωλεῖται ἐν τῷ Ἑλλ. Βιβλιοπωλείῳ ὁ «Φοῖνιξ» τοῦ κ. Σκράντη.

Εἰς τὸ Τυπογραφεῖον μας πωλοῦνται τὰ ἑξῆς βιβλία· Ὁ πρῶτος τόμος τοῦ «Ἐραπείου» ἀντὶ φράγκων 20. — Ὁ «Ρωσσοτουρκικὸς πόλεμος» εἰς 12 τεύχη φρ. 12. — Διάφορα ποιήματα Ἀχιλ. Παράσχου φρ. 2. — Ὀνειροκρίτης φρ. 1. — Παν. Σούτζου «Ὁ Ἄγνωστος», ποίημα λυρικὸν εἰς πράξεις 5 φρ. 1. — Τὰ «Φάσματα τῆς Αἰγύπτου», τεύχη δύο φρ. 2

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ, Ν. Γ. Ματσούκη. Ἀπέναντι τοῦ Χρηματιστηρίου, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Συνδέσας σχέσεις ἀπ' εὐθείας μετὰ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης ὁ κ. Ν. Γ. Ματσούκης εἰδοποιεῖ τὸ φιλόκαλον κοινὸν τῆς Αἰγύπτου ὅτι ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ ὑπάρχουσιν ὑφάσματα ἀρίστης ποιότητος ἐξ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.

Οἱ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ εὑρισκόμενοι δύνανται ἀπ' εὐθείας συννενοούμενοι μετὰ τοῦ ὡς ἄνω καταστήματος, νὰ ἔχωσιν ἀκριβῆ καὶ ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν των.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Περιοδικοῦ.
» *Ζαγαζὶκ* παρὰ τῷ κ.κ. Μ. Δ. Δύδδῃ.
» *Μινετ-ελ Γκὰμ* παρὰ τοῖς κ.κ Α. Δύδδῃ καὶ Σα.
» *Σιμπὶν ελ Ἀνάτερ* παρὰ τῷ κ.κ Κ. Βερεκέτῃ.
» *Σαμανοὺτ* παρὰ τῷ κ.κ Ἀλ. Ἐμμανουήλ.
» *Ζίφτα* τοῖς κ.κ. Ἀδελ Ἀσημακοπούλοις καὶ Χ. Μανιουδάκη.
» *Μανσούρα* παρὰ τῷ κ.κ. Σ Ἀσημακοπούλῳ.
» *Δαμαρχοὺρ* παρὰ τῷ κ.κ. Κ. Μανωλοπούλῳ.

Ἐν Τάντα παρὰ τῷ κ.κ. M. Vincentelli.
» *Κάφρ Ζαγιὰτ* παρὰ τῷ κ.κ. Μ. Ψύχα.
» *Καῖρῳ* παρὰ τῷ κ.κ. Ἀθανασάκη δικηγόρῳ.
» *Βενχὰ* παρὰ τῷ κ.κ Μ. Πεφκιάδῃ.
» *Γοδάβα* παρὰ τῷ κ.κ. Κηπουρῷ.
» *Σιμπὶν-ελ κόμ* παρὰ τῷ κ.κ. Σ Γιαννοπούλῳ.
» *Μινίεχ* (ἄνω Αἰγύπτου) παρὰ τῷ κ.κ. Ἰ. Ἀλφιέρῃ.
» *Σμύρνῃ* παρὰ τῷ κ.κ. Ι. Τσακίρογλου.

Τὸ « Νέον Σεράπειον » ἀναγγέλλει τὴν ἔκδοσιν παντὸς βιβλίου, ἢ περιοδικοῦ οὔτινος ἀντίτυπον ἤθελε σταλῇ τῷ Συλλόγῳ « Σεραπείῳ. » Ἀνταλλάσσεται δὲ μετὰ πάσης ἐφημερίδος στελλομένης δωρεὰν τῷ Συλλόγῳ.

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ διευθυντοῦ θεωρεῖται ἄκυρος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ:

L. ΣΤΕΙΝ. Κατάστημα ἐνδυμάδων δι' ἄνδρας καὶ παιδία. — Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. — Πλατεία Μεχμὲτ Ἀλῆ. — Ἐν Καίρῳ ὁδὸς Μούσκι.

Οἱ βουλόμενοι νὰ τιμήσωσι τὸ ἐν λόγῳ μέγα κατάστημα, εὑρήσουσι ποικιλλίαν ἐνδυμάτων, κομψότητος ἰδιαζούσης, τοῦ τελευταίου συρμοῦ, καὶ ποιότητος ἀρίστης.

Τοιαύτη εἶναι ἡ ποιότης τῶν ἐμπορευμάτων καὶ ἡ συγκαταβατικὴ αὐτῶν τιμὴ, ὥστε οὐδεὶς τῶν προσερχομένων ἀπέρχεται χωρὶς ν' ἀγοράσῃ τι.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ, Δι' ἄνδρας καὶ παιδία A. Mayer et C°. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Πλατείᾳ Μοχάμετ Ἄλη παρὰ τῇ Ὀκέλλᾳ Nuova καὶ ἐν Καΐρῳ ὁδὸς Μούσκη. Ἐν τῷ ἀξιοσυστάτῳ τούτῳ καταστήματι εὑρίσκουσιν οἱ ἀξιότιμοι ἀγορασταὶ ἐνδυμασίας ἀρίστης ποιότητος εἰς τιμὰς μετριοτάτας, πίλους δι' ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδία, ὑποδήματα, ἀσπρόρουχα λινὰ καὶ πάντα τὰ ἀπαιτούμενα εἴδη διὰ ταξείδια.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ, Α. Μανδᾶ Χημικὰ καὶ Φαρμακευτικὰ προϊόντα. Εἰδικὰ φάρμακα Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας. Ἐπίδεσμοι καὶ κλυστήρια, καὶ παντὸς εἴδους ἐργαλεῖα ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως. Μεταλλικὰ ὕδατα. Πώλησις χονδρικὴ καὶ λιανική.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΑΠΝΩΝ, Ἀγιασουλοὺκ καὶ Ἐργοστάσιον Σιγαροχάρτων Ἰωάνν. Λαγουδάκη. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῇ Γαλλικῇ Ὀκέλλᾳ. Ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τούτῳ κατασκευάζονται σιγαρόχαρτα πάσης ποιότητος καὶ παντὸς μεγέθους εἰς τιμὰς μετρίας.

Πωλοῦνται καπνὰ χονδρικῶς ποιότητος ἀρίστης Ἀγιασουλούκ.

LANCASHIRE,— Fire and Life insurance Company. Κεφάλαιον 2,000,000 λίραι, Manchester

Πράκτωρες ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Χωρέμη Μπενάκη καὶ Σα.

LA CENTRALE.— Ἀνώνυμος ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία κατὰ τοῦ πυρός. Κεφάλαιον 5,000,000 φράγκων. Παρίσιοι ὁδὸς Richelieu ἀριθμὸς 108. Γενικὸς κατὰ τὴν Αἴγυπτον πράκτωρ, Ἰωάν. Κ. Σεβαστόπουλος. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁδὸς Ἀδὶπ [illegible]ηροῦ.

[illegible]ία καὶ ἀπέναντι ἀκριβῶς τοῦ ἰκρίου, ἔνθα [illegible]ξεν ὁ κύριος Χαρακόπος Ἑλληνικὸν Βι[illegible]ται εἰς μετριωτάτας τιμὰς πάντα τὰ [illegible]μενοι θέλουσι κατὰ πάντα μένει [illegible]ὸς βιβλίου.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ, Διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Ἰουλίου Δελαρος, μέλους τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ ἐθνικοῦ Ἰνστιτούτου, Ἐν Γενεύῃ τῆς Ἑλβετίας, (Villereuse ἀριθ. 13.) Δι' ἐφήβους, εἰδικὴ σπουδὴ τῆς γαλλικῆς καὶ τῶν ἐμπορικῶν μαθημάτων, Διδασκαλία πλήρης ἐντὸς ἔτους.

Ἀποστέλλονται δωρεὰν, ἐπὶ αἰτήσει, τὸ πρόγραμμα καὶ τὸ σχεδιάγραμμα τοῦ ἀνωτέρω ἐκπαιδευτηρίου.

Οἱ κ. κ. Π. Τσαλαμάγκος καὶ Δεπάστας λαμβάνουν τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσωσι τὸ κοινὸν, ὅτι εἰς τὸ κατὰ τὴν πλατεῖαν Μοχάμετ Ἄλη καὶ ἐν τῇ διόδῳ *Βίσμαρκ* κατάστημά των, εὑρίσκεται καὶ πωλεῖται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τιμὰς συμφερούσας, γνήσιος καφφὲς τῆς Μόκας ποιότητος ἀρίστης.

Προμηθευόμενοι τὸν ἐκλεκτότερον καφὲν ἐκ Χοδείδας, ἔνθα πρό τινος συνέστησαν ἐπὶ τούτῳ κατάστημα, πεποίθασιν ὅτι πλειότερον παντὸς ἄλλου θὰ εὐαρεστήσωσι τοὺς προσερχομένους ἀγοραστὰς προσφέροντες αὐτοῖς ἐπὶ ἐγγυήσει οὐ μόνον γνήσιον ἀλλὰ καὶ ἀρίστης ποιότητος καφὲν τῆς Μόκας.

ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ.— Ὁδὸς περιπάτου, ἰδιοκτησία Τουσοὺμ Πασσᾶ. Τὸ σχολεῖον τοῦτο, διανύον ἤδη τὸ πέμπτον ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ ἔτος χωρὶς νὰ συμβῇ οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον δυσάρεστον, παρέχει ἀρκοῦσαν ἐγγύησιν πᾶσιν, οὐ μόνον περὶ τῆς εὐμεθόδου διδασκαλίας ἀλλὰ καὶ τῆς μετ' ἐπιστασίας διευθύνσεως αὐτοῦ.

Πλὴν τῆς ἐλευθέρας καὶ τῆς ἐπὶ τῶν γυμναστηρίων γυμναστικῆς διδάσκεται ἡ σπαθασκία καὶ ραβδομαχία.

Πληροφορίαι περισσότεραι δίδονται παρὰ τοῦ διευθύνοντος κ. Καλλίδου.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ.—Αἱ χῶραι τῶν Μηλωτῶν, μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Τὸ ρηθὲν σύγγραμμα μετὰ φιλοκαλίας ἐκτετυπωμένον καὶ μετ' εἰκονογραφιῶν τιμᾶται ἡμίσεος φράγκου τὸ τεῦχος καὶ πωλεῖται ἐν τῷ Ἑλλ. Βιβλιοπωλείῳ ὁ «Φοίνιξ» τοῦ κ. Σαράντη.

ΕΜΠΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ, Ν. Γ. Ματσούκη. Ἀπέναντι τοῦ Χρηματιστηρίου, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Συνδέσας σχέσεις ἀπ' εὐθείας μετὰ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης ὁ κ. Ν. Γ. Ματσούκης εἰδοποιεῖ τὸ φιλόκαλον κοινὸν τῆς Αἰγύπτου ὅτι ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ ὑπάρχουσιν ὑφάσματα ἀρίστης ποιότητος ἐξ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.

Οἱ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ εὑρισκόμενοι δύνανται ἀπ' εὐθείας συννεννοούμενοι μετὰ τοῦ ὡς ἄνω καταστήματος, νὰ ἔχωσιν ἀκριβῆ καὶ ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν των.

[illegible]ΟΝΤΑΙ.

[illegible] τῷ κ.κ. M. Vincentelli.

[illegible] τῷ κ.κ. Μ. Ψύνα.